

Πουλιάς Ιωάννης
Αγίου Σάστη 15
121 38 Περιστέρι
GREECE

Η δημοσίευση για την εφημερίδα στην πρώτη της έκδοση

«Η εφημερίδα είναι ιδιοκτησία του Συλλόγου μας και τα έσοδα ή έξοδα θα είναι του Συλλόγου. Μετά απ' αυτά η Συντακτική Επιτροπή αποφάσισε να ονομάσει την εφημερίδα μας «ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» ή «Κ.Ν.» όπως θά τή λέμε για συντομία. «Ακόμα αποφασίστηκε τα «Κ.Ν.» να βγαίνουν κάθε τρεις μήνες στην αρχή. Η τιμή ορίστηκε σε 200 δραχμές τό χρόνο. Επειδή όμως για να βγει μία εφημερίδα χρειάζονται αρκετά χρήματα αποφασίσαμε να απευθυνθούμε σ' όλους τους πατριώτες να μας βοηθήσουν ενισχύοντας με ό,τι μπορεί ο καθένας πέραν από τις διακόσιες δραχμές. Οι έκτακτες αυτές εισφορές θα δημοσιεύονται εκτός αν κάποιος θέλει να γράφεται σαν ανώνυμος. Η εφημερίδα μας έχει σα σκοπό να αγκαλιάσει όλους τους πατριώτες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και να τους ενώσει όλους όσο μακριά κι' αν βρίσκονται. Για να πετύχουμε όμως αυτό εκτός από την οικονομική ενίσχυση θα πρέπει κάθε πατριώτης να καταλάβει ότι η εφημερίδα είναι και δική του. Για τό λόγο αυτό καθ' ένας θα πρέπει να στέλνει στην εφημερίδα οτιδήποτε μπορεί να γραφεί (τή γνώμη του για ένα ζήτημα, μία ιστορία, ένα νέο έστω και ασημαντό γι' αυτόν και τόσα άλλα). Έχοντας λοιπόν η Συντακτική Επιτροπή όλα αυτά θα μπορέσει να βελτιώνει συνέχεια την εφημερίδα μας. Πατριώτη μή ντρέπεται αν δεν ξέρεις γράμματα. Γράψε έστω όπως αισθάνεσαι και μεις θα παρουσιάσουμε όπως πρέπει τή γνώμη σου. Νά λοιπόν που μ' αυτά που είπαμε φάνηκε ο πρώτος σκοπός τής εφημερίδας που είναι να φέρει πιο κοντά όλους τους Κρεμασιώτες να μιλήσουν, να μάθουν τά νέα και να ψυχαγωγηθούν. Ο δεύτερος σκοπός είναι να προβληθούν τά προβλήματα που απασχολούν τό χωριό, τό Σύλλογο και όλους τούς Κρεμασιώτες σε κάθε άρμόδιο για να μπορέσουν να βρούν λύση. Πιστεύουμε ότι τά «Κ.Ν.» με τή συμπαράσταση όλων τών πατριωτών θα πετύχουν στους στόχους τους. Ραντεβού λοιπόν στο επόμενο φύλλο και περιμένουμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κρεμασιώτη, τά «ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», είναι ή δική σου εφημερίδα, είναι ή δική σου φωνή. Αξίζει λοιπόν να τή βοηθήσεις.

Νέο Δ.Σ.

Την Κυριακή 26 Μαΐου 2012 συνήλθε η γενική συνέλευση του συλλόγου των εν Αθήναις Κρεμασιωτών, «ο Πατριώτης», στο ξενοδοχείο Αμαλία. Η προσέλευση του κόσμου ήταν ανάλογη με τα προηγούμενα έτη και ανήλθε στα 52 άτομα. Μετά από μια σύντομη συζήτηση για θέματα σχετικά με το χωριό μας, το απερχόμενο συμβούλιο ευχαρίστησε τους προσερχόμενους για τη στήριξη τους τα 2 τελευταία έτη και προχώρησε στην ψηφοφορία του νέου διοικητικού συμβουλίου. Υποψηφιότητες για το νέο διοικητικό συμβούλιο έθεσαν οι: 1) Γκιουζέλης Ιωάννης, 2) Γκλιιάτης Χρήστος, 3) Καλκάνης Βασίλειος, 4) Καλκάνης Νικόλαος, 5) Παπαμιχαλοπούλου Ελένη, 6) Παπαμιχαλόπουλος Ιωάννης, 7) Παρδάλης Νικόλαος, 8) Παρδάλης Στυλιανή, 9) Ταμβάκος Αντώνης, 10) Τραπεζόντα Ελένη.

Με γνώμονα τις ψήφους και την επιθυμία των μελών το νέο διοικητικό συμβούλιο που εξελέγη έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Παπαμιχαλόπουλος Ιωάννης (με 46 ψήφους)

Αντιπρόεδρος: Παρδάλης Νικόλαος (με 44 ψήφους)

Ταμίας: Ταμβάκος Αντώνης (με 41 ψήφους)

Γραμματέας: Παρδάλης Στυλιανή (με 35 ψήφους)

Μέλη: Παπαμιχαλοπούλου Ελένη (με 35 ψήφους)

Γκλιιάτης Χρήστος (με 34 ψήφους)

Τραπεζόντα Ελένη (με 31 ψήφους)

Αναπληρωματικά Μέλη:

Γκιουζέλης Ιωάννης (με 27 ψήφους)

Καλκάνης Νικόλαος (με 20 ψήφους)

Καλκάνης Βασίλειος (με 10 ψήφους)

Συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στο έργο σας!

Ο Μπάμπια-Μήτσος ο Τζάκας βγαίνει από το σχολείο, αφού εκτέλεσε το εκλογικό του καθήκον. (1981)

Προσέλευση ψηφοφόρων. Ο Μπάμπια-Κώστας ο Παράσχος συνομιλεί με τον Τάκη Παρδάλη του Κοροβέση. Δε λείπει κανείς. Από το βάθος έρχεται και ο Γιώργος Τσορομώκος.

Τα νέα του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Από τη Μεγάλη Τετάρτη άρχισαν να συγκεντρώνονται στο χωριό για τις γιορτές του Πάσχα οι Κρεμασιώτες. Η κορύφωση των αφίξεων έγινε τη Μεγάλη Παρασκευή. Στις ακολουθίες η Εκκλησία γέμιζε από τους πιστούς. Ο άστατος καιρός δημιούργησε προβλήματα. Τα έθιμα κρατήθηκαν πιστά στην τελετή της Αποκαθήλωσης, του στολισμού του Αγίου Κωνσταντίνου μετά το τέλος του στολισμού. Δυστυχώς κατά την περιφορά η καταρρακτώδης βροχή ανάγκασε τους συμμετέχοντες να σπεύσουν στην Εκκλησία της Παναγίας. Ομάδα από μέλη του Δ. του συλλόγου των Αθηνών μοίρασε τσουρέκια και αυγά στα σπίτια των κατοίκων. Το βράδυ της Ανάστασης η Εκκλησία γέμιζε κόσμο που μετά το Χριστός Ανέστη οι περισσότεροι έφυγαν ανυπομονώντας για το Πασχαλινό τραπέζι που τους περίμενε στο σπίτι. Είναι γνωστή η παρέμβαση του μακαρίτη του μπάμπια-Ανάργυρου που από το ψαλτήρι του έκανε τροποποίηση του ψαλμού "Διεσκορπίθησαν οι εχθροί αυτού και φυγέτωσαν να πάνε να φάνε μαγειρίτσα". Δυστυχώς στην Αγάπη το πλήρωμα της Εκκλησίας ήταν μόλις 5 άτομα! Μήπως θα πρέπει να είμαστε πιο συμμετοχικοί σε αυτήν την εκδήλωση που κάποτε συγκέντρωνε πλήθη πατριωτών; Ο κόσμος άρχισε να αραιώνει από τη Δευτέρα του Πάσχα.

Στις 23 Απριλίου γιορτάστηκε η εορτή του Αγίου Γεωργίου στο ομώνυμο ξωκλήσι. Πάνω από 30 άτομα συγκεντρώθηκαν. Υπήρξε αρτοκλασία και μετά το πέρας της λειτουργίας οι σύζυγοι των εορταζόντων Γεωργίου Δρίβα και Γεωργίου Ταμβάκου προσέφεραν γλυκίσματα και αναψυκτικά.

Δυστυχώς ο Μάιος μας έφτασε...με κλειψές. Πρωτόγνωρα γεγονότα για το χωριό μας, ιδιαίτερα δυσάρεστα. Άγνωστοι διέρρηξαν τα σπίτια των Παναγιώτη Δρίβα, Μάντωσης Βροχίδου και Γιώργου Λάββα. Η αστυνομία πήρε αποτυπώματα αλλά ως συνήθως άκρη δεν βρέθηκε. Το κακό ξαναχτύπησε μέρα μεσημέρι στην καρδιά του χωριού την Εκκλησία. Παραβίασαν την πίσω πόρτα και αφαίρεσαν ό,τι χρήσιμα βρήκαν. Το πρόβλημα της ασφάλειας πλέον γιγαντώνεται καθώς υπάρχουν σχεδόν καθημερινές κλειψές-ληστείες στα γύρω χωριά. Το θέμα του φύλακα είναι πλέον πιεστικό. Πριν θρηνησουμε θύματα (ληστείες και κακοποιήσεις γερόντων στον Άγιο Δημήτριο, Γεράκι και Δαφνί) θα πρέπει να λάβουμε τα μέτρα μας. Στην καλοκαιρινή συνέλευση στο χωριό να παρθούν αποφάσεις και όλοι να συμφωνήσουμε και να συνδράμουμε ώστε να υλοποιηθούν. Όλοι οι ιδιοκτήτες των σπιτιών θα πρέπει να συμβάλλουν -πρακτικά και όχι πλέον λεκτικά-σε αυτό. Το χωριό μας ευτυχώς έχει μόνο μια είσοδο, εύκολα ελεγχόμενη.

Στις 2 Μαΐου αρκετοί συγχωριανοί συγκεντρώθηκαν στον Άη-Θανάση. Υπήρξε αρτοκλασία από τους εορτάζοντες Θανάση Παυλάκη και από τον εγγονό του, στη συνέχεια δε, η ακούραστη και φιλότιμη Ευγενία Παυλάκη προσέφερε δίπλες για τους εορτάζοντες γιο και πεθερό.

Οι εκλογές στις 6 Μαΐου έφεραν αρκετούς πατριώτες στο χωριό. Με ησυχία, χωρίς φανατισμούς, όντας όλοι στην ίδια άσχημη θέση, εκτελέσαμε το καθήκον μας. Η συμμετοχή μας όμως στην πολιτική θα πρέπει να είναι ουσιαστική και να μην γίνεται μόνο μέσα από τις εκλογές. Οι πολίτες και όχι ψηφοφόροι, θα πρέπει να γνωρίσουμε τα προγράμματα των κομμάτων, των κινήσεων τους, τους υποψήφιους. Οι άγονες αντιπαραθέσεις μεταξύ μας ως αντικατασταθούν από ουσιαστικό και γόνιμο διάλογο. Ο Σόλων μιλώντας στους Αθηναίους που από την αδιαφορία τους επέτρεψαν να ανδρωθεί η τυραννία έγραψε "Από δική σας δειλία και αμυαλιά σας χτυπούν

φουρτούνες. Δε φταίνε οι Θεοί. Εσείς είσατε οι φταίχτες, εσείς αρματώσατε τούτους εδώ και τρανέμανε τόσο. Έτσι πέσατε στη σκλαβιά τώρα". (Σόλων, Η Πόλη και οι Τύραννοι) Πόσο επίκαιρο μετά από 2.500 χιλιάδες χρόνια!

Στις εκλογές στις 17 Ιουνίου υπήρξε μικρότερη προσέλευση. Η διανομή των εδρών άλλαξε και έτσι εξελέγησαν από τη Νέα Δημοκρατία ο κύριος Δαβάκης και η κυρία Πατριανάκου (πρώτη φορά εκλέγεται γυναίκα βουλευτής στη Λακωνία) και από το ΠΑΣΟΚ ο κύριος Γρηγοράκος.

Σε κορυφαίο πανηγύρι εξελίσσεται ο γιορτασμός του Αη Γιάννη στις 8 Μαΐου. Πλήθος κόσμου από την Κρεμαστή και τα γύρω χωριά συγκεντρώθηκαν από το πρωί στη Λειτουργία. Ακολούθησε εκδήλωση που οργάνωσε ο τοπικός Σύλλογος Έλατος, με ψητά και δωρεάν μουσική. Οι χορευτές υπό τους ήχους της μουσικής, της ορχήστρας του Ξερακιά και της τραγουδίστριας Τζοάννας, διασκέδασαν μέχρι το σούρουπο.

Στον Άγιο Κωνσταντίνο έγινε ανήμερα της εορτής του Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία χοροστατούντος του ακούραστου παπά-Γιώργη. Αν και ήταν καθημερινή, πολλοί συγχωριανοί από τα γύρω χωριά καθώς και κάτοικοι του χωριού συγκεντρώθηκαν στην Εκκλησία.

Στις 26 Μαΐου έγινε στο ξενοδοχείο Αμαλία η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου των Αθηνών. Σε ένα πολιτισμένο και καλαίσθητο περιβάλλον συγκεντρώθηκαν αρκετά μέλη. Εδώ θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τον κύριο Χρήστο Γκλιιάτη που με δική του παρέμβαση χορηγήθηκε η αίθουσα του ξενοδοχείου καθώς και τα προσφερόμενα γλυκίσματα και αναψυκτικά. Έγινε απολογισμός του έργου και των οικονομικών του απερχόμενου συμβουλίου και ακολούθησε συζήτηση για τα θέματα που απασχολούν το χωριό μας. Από τις αρχαιρεσίες προέκυψε νέο ΔΣ που ευχόμαστε να είναι καλό και αποδοτικό όπως το απερχόμενο. Είναι ένα ελπιδοφόρο μήνυμα που νέοι άνθρωποι δραστηριοποιούνται με τα κοινά. Θέλουμε να ελπίζουμε πως θα βρεθούν και νέοι αρθρογράφοι για την εφημερίδα μας, ώστε μια προσπάθεια χρόνων να μην σταματήσει.

Οι βροχές δεν ήταν ικανοποιητικές μετά τον Μάρτη. Υπάρχει πρόβλημα για τα αμπέλια που ενώ έχουν καρπούς, λόγω της ανομβρίας, δεν έχουν χυμούς. Οι τσοπάνηδες-όσοι απέμειναν- άρχισαν να φέρνουν τα κοπάδια πάνω. Ευχάριστο το άκουσμα από τα τροκάκια που μας ταξιδεύει σε άλλες εποχές όταν οι πλαγιές ήταν γεμάτες με γιδοπρόβατα. Ο αέρας γέμιζε μυρωδιές. Πρωταγωνιστές η ρίγανη και το θυμάρι.

Η παραγωγή των κερασιών ικανοποιητική αν και οι κουρούνες δυναμικά διεκδίκησαν το μερτικό τους. Οι κήποι προοδεύουν αν εξαιρέσεις τη γειτονιά της Γούρνας που έχει δεχθεί επιδρομή από αρουραίους. Έτσι έφαγαν τις αγκινάρες της θεία Λένης της Λεγάκαινας, κατέστρεψαν δυο φορές τα κηπευτικά του Κώστα του Πουλάκη και άλλων εκεί γύρω. Ήρθαν τα πρώιμα μελήματα και σάρωσαν τα πάντα, δέντρα, κηπευτικά. Ας ελπίσουμε ότι η φύση θα ηρεμήσει και θα απολαύσουμε τις ντομάτες, τα κολοκυθάκια και τα βλήτα μας. Η κίνηση στα μαγαζιά υποτονική. Η οικονομική κρίση χτύπησε και εδώ. Οι πατριώτες του κάμπου αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα από την μη διάθεση των πορτοκαλιών, κύρια πηγή εισοδημάτων τους.

Κοινωνικά

Γεννήσεις

Η Ελένη Δρίβα του Παναγιώτη και ο σύζυγός της Κώστας Μπρατίτσας απέκτησαν κοριτσάκι. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

Βαπτίσεις

- Ο Γιάννης Μπέλεσης και η σύζυγός του Φιλίτσα Ηλιοπούλου βάπτισαν στη Νέα Υόρκη τον πρωτότοκο γιο τους και του έδωσαν το όνομα Γιώργος.

- Στον Προφήτη Ηλία της Κρεμαστής στις 07/07 βάπτισαν τα δίδυμα αγοράκια τους ο Νίκος Τραπεζόντας και η Βάσω Παράσχη. Οι νεοφώτιστοι πήραν τα ονόματα των παππούδων τους, Μιχάλης και Χρήστος.

Στους γονείς, στους παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν.

Γάμοι

Στη Σαντορίνη, στις 28 Απριλίου έγινε ο γάμος της Χριστίνας Νίκου Ζώταλη με τον κύριο Νίκο Πελέκη.

Στις 5 Μαΐου στη Γλυκόβρυση έγινε ο γάμος του Παναγιώτη Νεοφώτη με την κυρία Κατερίνα Αναστασάκη.

Στις 14 Ιουνίου στον Πειραιά έγινε ο γάμος της Μαργαρίτας Μιχαήλ Δούνια με τον κύριο Νίκο Μιχελακάκη.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε να είναι πάντα ευτυχημένοι, με αγάπη, αλληλοκατανόηση και σεβασμό να περάσουν την έγγαμη ζωή τους.

Θάνατοι

Στις 31 Μαρτίου έφυγε από τη ζωή στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Κρεμαστή ο αγαπητός συγχωριανός μας Μιχάλης Δούνιας. Γνωστός για την αγάπη και τους αγώνες του για το χωριό μας δεν ευτύχησε να ζήσει όπως ονειρευόταν τα στερνά του στον τόπο που γεννήθηκε. Η απουσία του θα είναι αισθητή όχι μόνο στους οικείους του αλλά σε όλους τους συμπατριώτες.

Αναπαυμένος στη μήτρα της γης που τον έθρεψε πέρασε από "τακτικός επισκέπτης" στην αιωνιότητα του μονίμου. Ας είναι ελαφρύ το χώμα του.

Τον Απρίλη πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Βασίλης Τσορομώκος (Σπόρτης). Βιοπαλαιστής, έφτιαξε μια ωραία οικογένεια και πάντα όσο μπορούσε έδινε το παρόν στο

χωριό.

Το Μάιο πέθανε σε ηλικία 95 ετών η Παναγιώτα Θεόδωρου Μαυρομιχάλη (Βλάμαινα). Κόρη του Κωνσταντίνου Παρδάλη ευτύχησε με το σύζυγό της Θόδωρο να αποκτήσουν 8 παιδιά, 18 εγγόνια και 27 δισέγγονα. Ήταν πάντα πρόσχαρη και γελαστή παρά τις δυσκολίες που κλήθηκε να αντιμετωπίσει στη ζωή της. Την κατευδύωσαν τα παιδιά της που ήρθαν από την Αμερική, πλήθος συγγενών και συγχωριανών.

Στις 10 Ιουνίου πέθανε στην Αθήνα όπου και ετάφη ο Τάσος Πουλάκης. Γιος του μπάρμπα-Γιάννη του Τσολιά και της θειά-Αργύρας ήταν από τους πρωτοπόρους της εσωτερικής μετανάστευσης. Στη δεκαετία '60-'70 το παντοπωλείο του στην οδό Χαριλάου Τρικούπη ήταν τόπος συνάντησης των νεολαίων κυρίως της Κρεμαστής. Όσοι βρίσκονταν στην Αθήνα είτε ως εργαζόμενοι, είτε ως σπουδαστές έβρισκαν πάντα ζεστό χώρο εκεί μέσα για να πουν τα δικά τους όνειρα, καμμούς κι ελπίδες με τη συνοδεία των απλόχερα προσφερομένων κερασμάτων από τον Τάσο.

Στις οικογένειες των αποθανόντων εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους με οιοδήποτε τρόπο μας συμπαράσθηκαν στο πένθος μας για το χαμό του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και αδερφού Μιχάλη Δούνια.
Η οικογένειά του

Αφιξεις

Από την Αυστραλία ο Γιώργος και η Μαρία Δρίβα, ο Χρήστος και η Ματίνα Χαραμή, ο Χρήστος Πουλάκης με τη σύζυγό του Αλίκη.

Από Αμερική και Καναδά, ο Νίκος Γκιουζέλης, ο Νίκος Λεγάκης, ο Βαγγέλης και η Μαρία Τζάκα, ο Γιάννης και η Δήμητρα Κοσμά, ο Γιάννης Ξαστερούλης με τη σύζυγό του, ο Γιώργος και η Ελένη Μπέλεση, ο Νίκος Δούνιας.

Από την Κύπρο ο Παναγιώτης Παυλάκης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Στα πλαίσια των καλοκαιρινών πολιτιστικών εκδηλώσεων που θα διοργανώσουν οι σύλλογοι Κρεμαστής και Αθηνών, στην Κρεμαστή, τον Αύγουστο του 2012 σας ενημερώνουμε ότι:

1) Την Πέμπτη 16/8/2012 ο σύλλογος της Κρεμαστής «ο ΕΛΑΤΟΣ» διοργανώνει αιμο-δοσία σε συνεργασία με το Γενικό Νοσοκομείο Σπάρτης. Η αιμοδοσία θα πραγματοποιηθεί το απόγευμα της 16ης Αυγούστου στο κοινοτικό ιατρείο. Η συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων ατόμων στην αιμοδοσία κρίνεται απαραίτητη. Κατά τις περασμένες χρονιές η βοήθεια που παρείχε η τράπεζα αίματος των Κρεμαστιωτών, σε συγχωριανούς μας που το είχαν ανάγκη ήταν ανεκτίμητη. Για αυτό το λόγο καλούμε όλους όσους έχουν τη δυνατότητα να περάσουν από το κοινοτικό ιατρείο και να βοηθήσουν στη συλλογή αίματος. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της αιμοδοσίας θα ακολουθήσει ανοιχτή ομιλία, οργανωμένη και από τους δύο συλλόγους, στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας με θέματα που αφορούν το χωριό μας.

2) Την Παρασκευή 17/8/2012 και ώρα 10:00πμ, ο σύλλογός μας «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» θα διοργανώσει γλέντι στη φύση με άφθονο κέφι και καλή διάθεση για να θυμηθούμε τις ομορφιές του τόπου μας. Σας περιμένουμε λοιπόν, με το κρασί σας, το σπιτικό σας φαγητό και τη διάθεσή σας να διασκεδάσουμε ξεχνώντας τα προβλήματα που απασχολούν όλους μας.

3) Την Πέμπτη 23/8/2012 οι σύλλογοι «Ο ΕΛΑΤΟΣ» και «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ», θα συνδιοργανώσουν το πανηγύρι για τον εορτασμό της Απόδοσης της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην κάτω πλατεία.

Τα μέλη του Συλλόγου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Εκ μέρους του διοικητικού συλλόγου ο Πατριώτης θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά όλα τα παλαιά και νέα μέλη μας για την αμέριστη συμπαράστασή τους στις δραστηριότητες και τις ανάγκες του συλλόγου μας.

Στις δύσκολες αυτές περιόδους για όλους μας, όπου κάθε δραστηριότητα έχει νεκρώσει, είναι πάρα πολύ ενθαρρυντική η ύπαρξη των δωρητών. Ανθρώπων δηλαδή που η αγάπη τους για το χωριό και την διατήρηση αυτού του συλλόγου, τους παρακινεί να συνδράμουν. Είτε με την ηθική τους συμπαράσταση και παρουσία, είτε εσχάτως για αυτούς που έχουν την οικονομική δυνατότητα με χρηματική υποστήριξη.

Για φέτος, ιδιαίτερα ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πατριώτη μας Γεώργιο Δρίβα που με την δωρεά του, εξασφάλισαμε την απρόσκοπτη έκδοση της εφημερίδας μας!

Θα θέλαμε από αυτό το άρθρο να προσκαλέσουμε και όλους εκείνους που θα ήθελαν να συμμετέχουν σε αυτήν την κοινή για όλους τους Κρεμαστιώτες προσπάθεια. Με ιδέες, προτάσεις, διορθώσεις για όλα τα θέματα που μας απασχολούν. Θέλουμε και στοχεύουμε η εφημερίδα του χωριού μας να γίνει ο διάλογος επικοινωνίας μας, μικρών - μεγάλων και ο συνδετικός κρίκος για το διάστημα που δεν είμαστε στο χωριό μας.

Όλοι μαζί χέρι με χέρι ανεξαρτήτου ηλικίας, μόρφωσης ή κοινωνικής τάξης με γνώμονα μόνο το χωριό και την αλληλεγγύη του συγχωριανού, θα καταφέρουμε περισσότερα!

ΓΚΛΙΑΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

STORY THAT TOUCHED MY HEART

Yesterday Sotiria Tzakas and I went to Northport Sweet Shop to introduce ourselves to two fellow Kremastioties who have lost touch with the syllogo. Peter and Georgia Panaritis are in their late 70's ...Both their parents are from Kremasti. Unfortunately their parents died many years ago and they have not been to any function in over 40 years. They visited Kremasti only once in their life but Kremasti is their identity. On the back of each menu they had a story about their parents migrating here from Kremasti for the American Dream in the late 1800s. There were pictures on the wall of Kremasti and their late parents. Here were 2 very American people who were holding on to their roots and their parents memory.

This taught me that all people of society want to feel a connection to something and you can see the happiness they felt that we reached out to them and invited them and their families back into the syllogo.

In summary, this should motivate us to create a relationship with people who are from the same roots as us in order to feel a connection to our families in 30 years from now. Most importantly our children will have something to fall back on in order to sense a feeling of being a Greek American.

With Regards,

Chrysoula

Μια ιστορία που με συγκίνησε

Χθες, εγώ και η Σωτηρία Τζάκα επισκεφτήκαμε το Northport Sweet Shop για να γνωρίσουμε 2 συμπατριώτες μας που έχουν χάσει επαφή με το σύλλογο μας. Ο Παναγιώτης και η Γεωργία Παναρίτη πλησιάζουν τα ογδόντα έτη ζωής και έχουν πάνω από 40 χρόνια να συμμετάσχουν σε Κρεμαστιώτικη εκδήλωση. Αν και έχουν επισκεφτεί την Κρεμαστή μόνο μια φορά στη ζωή τους, τη θεωρούν την πραγματική τους πατρίδα. Και οι δύο τους γονείς, που έχουν φύγει εδώ και χρόνια, ήταν Κρεμαστιώτες. Στο εστιατόριο του κύριου Παναγιώτη και της κυρίας Γιωργιάς, στην πίσω πλευρά του μενου, αναγράφεται η ιστορία των γονιών τους που μετανάστευσαν στην Αμερική στα τέλη του 1800, κυνηγώντας το Αμερικάνικο όνειρο. Επίσης υπάρχουν φωτογραφίες της Κρεμαστής και των γονιών τους στους τοίχους του εστιατορίου. Ήταν φανερό ότι αν και οι δύο είχαν πλήρως ενσωματωθεί στην αμερικάνικη κοινωνία, διατηρούσαν ισχυρούς δεσμούς με την κληρονομιά τους και τις ρίζες τους.

Αυτό μου έδωσε να καταλάβω ότι το συγκεκριμένο ζευγάρι είχε πολύ ισχυρή την ανάγκη να διατηρήσει το δεσμό με την πατρίδα του και την κληρονομιά του. Και ήταν έκδηλη η χαρά και η συγκίνησή τους που γνώρισαν νέους Κρεμαστιώτες και τους προτείναμε να γίνουν ξανά μέλη του Συλλόγου μας.

Εν κατακλείδι αυτό θα πρέπει να μας κινητοποιήσει προς τη σύσφιξη των σχέσεων μας με άτομα με τα οποία μοιραζόμαστε την ίδια κληρονομιά και τα οποία ενδεχομένως να βρίσκονται μακριά από μας. Τέλος και πιο σημαντικό, κάτι τέτοιο θα φέρει και τα παιδιά μας πιο κοντά στην αληθινή τους ταυτότητα, του Έλληνα που ζει στην Αμερική.

Σε κρίση

της **Μαργαρίτας Μιχαήλ Δούνια**

Πάει καιρός πια που βιώνουμε μια κατάσταση η οποία μονολεκτικά αναφέρεται ως “κρίση”. Με αμέτρητες συνέπειες για την καθημερινότητά μας, τα όνειρα και τις ελπίδες μας, το μέλλον της χώρας μας, αγωνιζόμαστε όλοι να σταθούμε μέσα στη νέα πραγματικότητα. Απομακρυνόμενη από οποιαδήποτε διάθεση οικονομικής ή πολιτικής μακρο-ανάλυσης θα ήθελα συνοπτικά να σταθώ στο θέμα αυτό από τη σκοπιά της μικρής κοινότητας του χωριού μας.

Στην ιδιαίτερή μας πατρίδα οι άνθρωποι δοκιμάστηκαν από την οικονομική καχεξία πολλές φορές κατά το παρελθόν. Τα αγροτικά στρώματα της υπαίθρου υπέφεραν επί σειρά ετών από την κρατική αδιαφορία ως προς την αγροτική πολιτική ιδιαίτερα, τη βαριά φορολογία, την έλλειψη ρευστότητας, την τοκογλυφία εντός κι εκτός χωριού, τη χαμηλή παραγωγικότητα αλλά και όσα μάστιζαν εν γένει τη χώρα (πόλεμοι, κυβερνητική αστάθεια, οπισθοδρόμηση και άλλα). Για πολλούς μοναδικός δρόμος υπήρξε η εγκατάλειψη της υπαίθρου και του αγροτικού-κτηνοτροφικού μοντέλου ζωής. Θυμάμαι σε μια επιστολή πατριώτη μας που διάβαζα, γραμμένη στα 1920, εν τω μέσω σοβαρότατης παγκόσμιας κρίσης και εθνικής πολυετούς εκστρατείας στη Μικρά Ασία. Στο γράμμα του προτρέπει τα ξενιτεμένα του παιδιά

να παραμείνουν στην Αμερική πάση θυσία και να εργαστούν για το μέλλον τους. Γράφει χαρακτηριστικά “τι να της κάμομε της ξενιτιάς; τουλάχιστον να κάμετε παράδες να ζήσετε καλά να μην παιδευτείτε σαν κι εμάς εδώ πέρα”.

Και να που τώρα, χρόνια μετά, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε κατά κάποιους τα ίδια και κατά άλλους χειρότερα προβλήματα. Τι θέση έχει μέσα σε αυτά η Κρεμαστή; Το μωμί να κάνω μια τέτοια σύνδεση, τονίζοντας τα εξής σημεία.

Σε επίπεδο προσωπικό από τον μικρό τούτο τόπο μπορούμε να αντλήσουμε πληθώρα παραδειγμάτων και ιστοριών ηθικοπλαστικού χαρακτήρα από τη μια και υπενθύμισης των βασικών αξιών της ζωής του ανθρώπου από την άλλη. Η λαϊκή σοφία, η αίσθηση του μέτρου, η αναθεώρηση των προτεραιοτήτων, η εκπλήρωση των χρέους-ηθικού κυρίως- προς την πατρίδα, αποτελούν διδάγματα για τον σύγχρονο άνθρωπο στην απελπισία των καιρών μας. Από την άλλη, η γαλήνη, η επαφή με τη φύση, η επιστροφή στις ρίζες και η συντροφικότητα μεταξύ πατριωτών επιτρέπουν την ψυχική ανάταση και την πνευματική εγρήγορση που η ζωή μας καλεί να επιδείξουμε.

Σε επίπεδο συλλογικό η κοινότητά μας μπορεί να μας υπενθυμίσει τις κοινωνικές μας ευθύνες ως σώμα

πατριωτών. Οφείλουμε να στραφούμε προς συμπατριώτες που ενδεχόμενα να έχουν την ανάγκη μας. Οφείλουμε ταυτόχρονα να αντισταθούμε στην ιστοπεδωτική απαισιοδοξία που οδηγεί στην παραίτηση για ό,τι δεν είναι “εδικό”, στην απάθεια και στον ωχαδερφισμό. Να αντισταθούμε στην απαξίωση θεσμών και αξιών που κληρονομήσαμε. Να αντισταθούμε στην επιβεβλημένη ενίοτε αποχαύνωση και αλλοτρίωση αντιπροτείνοντας την οξυδέρκεια του νου και την κριτική στάση. Να προτάξουμε το συλλογικό έναντι του ατομικού, μιας και το αντίθετο ως ένα βαθμό μας οδήγησε εδώ. Να προστατεύσουμε τέλος την παράδοση, την κουλτούρα και την ιστορική συνοχή ενός τόπου που αγαπάμε. Σε καιρούς χαλεπούς, που οι συνειδήσεις και τα ήθη εξασθενούν, οι “σειρήνες” του εύκολου κέρδους επικρατούν κι ας λαθεύουν, να προστατέψουμε την Κρεμαστή μας από όποιους επιδοξους “βαρβάρους” αποτελούν “μια κάποια λύση”.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ

Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι;

Είναι οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα.

-Γιατί μέσα στην Σύγκλητο μια τέτοια απραξία;
Τι καθοντ'όι Σύγκλητικοί και δεν νομοθετούνε;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Τί νόμους πια θα κάμουν οι Σύγκλητικοί;
Οι βάρβαροι σαν έλθουν θα νομοθετήσουν.

-Γιατί ο αυτοκράτωρ μας τόσο πρωί σηκώθη,
και κάθεται στις πόλεως την πιο μεγάλη πύλη
στον θρόνο επάνω, επίσημος,
φορώντας την κορώννα;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Κι ο αυτοκράτωρ περιμένει να δεχθεί
τον αρχηγό τους. Μάλιστα ετοίμασε
για να τον δώσει μια περγαμνή.
Εκεί
τον έγγραψε τίλους πολλούς κι
ονόματα.

-Γιατί οι δυο μας ύπατοι κ' οι
πραίτορες εβγήκαν
σήμερα με τες κόκκινες, τες
κεντημένες τόγες'
γιατί βραχιόλια φόρεσαν με τόσους
αμεθύστες,
και δαχτυλίδια με λαμπρά,
γυαλιστερά σμαράγδια'
γιατί να πιάσουν σήμερα πολύτιμα
μπαστούνια
μ'ασήμια και μαλάματα έκτακτα
σκαλιγμένα;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα'
και τέτοια πράγματα θαμπόνουν
τους βαρβάρους.

-Γιατί κ' οι άξιοι ρήτορες δεν
έρχονται σαν πάντα
να βγάλουνε τους λόγους τους, να
πούνε τα δικά τους;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα'
κι αυτοί βαρουνούν'ευφράδειες και
δημηγορίες.

-Γιατί ν'αρχίσει μονομιάς αυτή η
ανησυχία
κ'η σύγχυσις. (Τα πρόσωπα τί
σοβαρά που εγίναν).
Γιατί αδειάζουν γρήγορα οι δρόμοι
κ' η πλατέες,
κι όλοι γυρνούν στα σπίτια τους
πόλυ συλλογισμένοι;

Γιατί ενύχτωσε κ' οι βάρβαροι δεν
ήλθαν.
Και μερικοί εφθάσαν απ'τα
σύνορα,
και είπανε πως βάρβαροι πια δεν
υπάρχουν.

Και τώρα τι θα γένουμε χωρίς
βαρβάρους.
Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια
κάποια λύσις.

Κ.Π. Καβάφης, Άπαντα, Εκδ.
Ωκεανίδα, 1990

Η ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Η Κρεμαστή είναι ένα από τα ομορφότερα ορεινά μέρη με προοπτικές αναψυχής σε ολόκληρη την Ελλάδα. Γεωγραφικά, βρίσκεται στην οροσειρά του Πάρωνα σε υψόμετρο 860 μέτρων και δίπλα στο χωριό απλώνεται ένα μεγάλο δάσος από Έλατα. Το όνομα “Κρεμαστή” λέγεται ότι αποδόθηκε στο χωριό επειδή μοιάζει σαν να κρέμεται ανάμεσα στα δύο βουνά. Πρόκειται για ένα γραφικό, παραδοσιακό οικισμό που χτίστηκε περίπου το 15ο αιώνα έπειτα από τις μετακινήσεις πληθυσμών.

Στη σημερινή εποχή, η Κρεμαστή χαρακτηρίζεται για την εντυπωσιακή ομορφιά του βουνού, το δροσερό καλοκαιρινό περιβάλλον και τις υπέροχες παραδοσιακές και λαχταριστές της γεύσεις. Με άλλα λόγια, όταν ακούει κανείς το όνομα “Κρε-μαστή” φέρνει αμέσως στο μυαλό του τα μεγάλα καλοδιατηρημένα σπίτια, τις δύο μεγάλες πλατείες (την κεντρική και την κάτω) και τα εξυπηρετικά μαγαζιά. Παράλληλα, η Κρεμαστή φημίζεται για τις πολλαπλές λιχουδιές της, όπως τα παραδοσιακά χειροποίητα μακαρόνια, τις γκόγκες, τα σαΐτια ή διαφορετικά καλτσούνια ή πιττα-ρούδια με ζύμη και χόρτα. Αξιόλογο πιάτο είναι, επίσης, και τα άγρια χόρτα ή σανό, δηλαδή χόρτα αποξηραμένα στον ήλιο περασμένα από κλωστή και πολλά ακόμη παραδοσιακά πιάτα. Στις μεγάλες γιορτές, οι γυναίκες συνηθίζουν να φτιάχνουν διάφορα είδη γλυκών, όπως δίπλες.

Όσο αφορά πολιτιστικές εκδηλώσεις, οι επισκέπτες και οι ντόπιοι έχουν την ευκαιρία να παρευρεθούν στα πανηγύρια που διοργανώνει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρεμαστής “Ο Έλατος”. Πιο συγκεκριμένα, τα τελευταία χρόνια τα μέλη του Συλ-λόγου μεριμνούν για τη διοργάνωση του πανηγυριού στις 8 Μαΐου στον εξωκλήσι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου που βρίσκεται στα σύνορα Κρεμαστής και Λαμ-πόκαμπου, στις 19 και 20 Ιουλίου – παραμονή και ανήμερα- του προφήτη Ηλία. Ακόμη, το πιο επιτυχημένο πανηγύρι λαμβάνει χώρα στις 14 και 15 Αυγούστου – την παραμονή και ανήμερα - της Κοίμησης της Θεοτόκου. Είναι γνωστό ότι τα δύο με τρία τελευταία χρόνια διοργανώνεται μια πολιτιστική εκδήλωση με θέμα τοπικό-λαογραφικό υπό την συνοδεία του Χορευτικού Ομίλου Σκάλας και με το κατάλληλο οππιακουστικό υλικό.

Όλοι οι τουρίστες είναι ευπρόσδεκτοι και οι Κρεμασιώτες φροντίζουν για την ξενά-γησή τους στο χωριό και τα περίχωρα.

Κανέλλη Πουλάκη

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

1. Ένας 45άρης οδηγούσε τη μηχανή του βράδυ και του ευχαριστίαν τρέχοντας πάνω από το όριο ταχύτητας. Ξαφνικά βλέπει τα φώτα ενός Περιπολικού να ανάβουν πίσω του, αλλά σκέφτηκε ότι μπορεί να του ξεφύγει και ανέβασε ταχύτητα. Μπροστά αυτός πίσω ο αστυνομικός 180, 190, 200με τίποτα δεν κατάφερε να γλυτώσει από το Περιπολικό, οπότε αφού το πήρε απόφαση πως δεν μπορεί να ξεφύγει σταματά στην άκρη του δρόμου. Τον πλησιάζει ο αστυνομικός και του λέει: είχα μία δύσκολη μέρα και τώρα πρέπει να κυνηγάω εσένα. Θα μπορούσα να σε πάω μέσα αλλά είμαι κουρασμένος και βαριέμαι τη χαρτούρα. Θα σε αφήσω λοιπόν αν βρεις μια δικαιολογία που δεν την έχω ξανακούσει, για να με πείσεις για την αναγκαιότητα να τρέχεις τόσο πολύ μέσα στη νύχτα. Ξεροκαταπίνει ο μηχανάκιος και του λέει: Ξέρετε προχθές η γυναίκα μου το έσκασε με έναν αστυνομικό! Ε και λοιπόν; Ε να μόλις σας είδα νόμιζα ότι ήσασταν ο ίδιος και με κυνηγούσατε για να τηνεπιστρέψετε σε μένα. Και ο αστυνομικός: Καληνύχτα σας!

2. Στην ουρά για τον παράδεισο περιμένουν τρεις άντρες Ρωτάει ο Άγιος Πέτρος τον πρώτο Τι αμαρτίες έχεις κάνει; Άγιο μου απάτησα μια φορά τη γυναίκα μου Καλά του λέει ο Άγιος Πέτρος. Κάνε μία φορά το γύρο του Παραδείσου και μετά μπές μέσα. Ρωτάει τον δεύτερο. Εσύ τι αμαρτίες έχεις κάνει; Απάτησα δύο φορές τη γυναίκα μου Άγιο. Καλά του λέει ο Άγιος. Κάνε δύο φορές το γύρο του Παραδείσου και μετά μπες μέσα. Γυρνάει στον τρίτο, ο οποίος έχει αρχίσει να απομακρύνεται: Που πας; του φωνάζει Πάω να αγοράσω ποδήλατο και θα ξανάρθω!

N. A. Δ

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ Έκδοση του Συλλόγου Κρεμασιωτών “Ο Πατριώτης”

Επιμέλεια σύνταξης:
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΟΥΝΙΑ

Γράμματα στέλνονται στις
ηλεκτρονικές διευθύνσεις:
giotastratakou@gmail.com
margaritadounia@gmail.com
nickpardal@gmail.com

Κείμενα προς δημοσίευση
στέλνονται στον κ.
ΝΙΚ. ΔΟΥΝΙΑ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 18 ΒΡΗΛΗΣΙΑ
Τ.Κ. 152 35

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
Γιάννης Παπαμαχαλόπουλος: 6982549549
Νίκος Παρδάλης: 697772848
Αντώνης Ταμβάκος: 6946310310
Χρήστος Γκλιάνης: 6948042385
Ελένη Παπαμαχαλοπούλου: 6973513670
Λένα Τραπεζόνα: 6973796145
Στέλλα Παρδάλη: 6942663727
Γιάννης Γκιουζέλης: 6972112149

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
CDI A.E.
Στ. Τσαλαβούτα 2
Περιστέρι
Τηλ. 210 2533252
www.cdi.gr

Η Κρεμαστή και οι ανεμογεννήτριες

Το καλοκαίρι που μας πέρασε πραγματοποιήσα μια επιθυμία που είχα εδώ και αρκετό καιρό. Να φτάσω στο Κυπαρίσσι περπατώντας μέσα από τα δρομάκια του δάσους της Κρεμαστής. Πραγματικά αυτή η εκδρομή μου απέδειξε το πόσο τυχεροί είμαστε εμείς εδώ στην Κρεμαστή αλλά και οι κάτοικοι των γύρω χωριών. Ζούμε σε έναν τόπο μαγικό, ονειρεμένο με ένα απίστευτο δάσος σε έκταση, ομορφιά και περιβαλλοντική αξία που αναρωτιέμαι να το έχουμε συνειδητοποιήσει. Επίσης δεν ξέρω αν έχουμε καταλάβει το πόσο κινδυνεύει όχι μόνο το δάσος μας αλλά στην ουσία η ίδια η βιωσιμότητα και το μέλλον της Κρεμαστής από τον αριθμό των ανεμογεννητριών που τείνουν να μας κατακλείσουν καταστρέφοντας ένα μεγάλο κομμάτι του δάσους. Για να υπάρχει λοιπόν πλήρης ενημέρωση των Κρεμασιτών σε αυτό το άρθρο θα κινηθώ σε δύο άξονες. Σε πρώτη φάση στη σημασία του δάσους για την περιοχή και σε δεύτερη για την πορεία και σε δευτέρα για την εγκατάσταση των ανεμογεννητριών και σε τι σημείο βρισκόμαστε τώρα.

Κατ' αρχάς στην ερώτηση που συχνά γίνεται σχετικά με το τι το ιδιαίτερο έχει η Κρεμαστή για να προστατευτεί η απάντηση είναι απλή. Τα Πάντα! Στο δρόμο για το χωριό μας, λίγο πριν την είσοδο μια μεγάλη πινακίδα ενημερώνει τον κόσμο ότι η περιοχή προστατεύεται από το δίκτυο Natura (ΦΥΣΗ) 2000 λόγω της μεγάλης σπουδαιότητας παρουσιάζουν η πανίδα και η χλωρίδα. Το δάσος μας αποτελεί μέρος του δάσους του Πάρνωνα το οποίο ξεκινά στην Αρκαδία, περνά στη Λακωνία και συνεχίζει μέχρι το Ζάρακα. Ο Πάρνωνας αποτελεί το τελευταίο οχυρό βιοποικιλότητας στην Πελοπόννησο γιατί δεν έχει επηρεαστεί από τις πυρκαγιές που έγιναν στη χώρα μας την περασμένη δεκαετία. Σύμφωνα με τα επίσημα έγγραφα η περιοχή του δάσους που βρίσκεται εντός των ορίων του χωριού μας αποτελεί αυτοτελή διαχειριστική μονάδα με απόφαση που στηρίχτηκε στο γεγονός ότι είναι το νοτιότερο σημείο εξάπλωσης της Κεφαλληνιακής Ελάτης στον ελλαδικό χώρο ενώ έχει αναγνωριστεί ως υψηλό και σημαντικό οικοσύστημα. Τα λεγόμενα "Μαύρα Έλατα" ευδοκίμουν μόνο στη Βορειοανατολική Λακωνία και στην Κεφαλλονιά. Δυστυχώς υπήρχαν και στην Πάρνηθα αλλά ένα μεγάλο μέρος τους καταστράφηκε στην πυρκαγιά του 2007.

Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία μας κατατάσσει στις πιο σημαντικές περιοχές για τα πτηνά στη χώρα μας και συγκεκριμένα ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π.) για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί φωλιάζουν πολλά απειλούμενα είδη πτηνών όπως ο σπιζαετός και ο φιδαιτός και δεύτερον η Βορειοανατολική Λακωνία είναι σημαντικός διάδρομος για τα μεταναστευτικά ρεύματα των πτηνών από και προς την Ευρώπη. Ιδιαίτερη είναι η παρουσία σπάνιων ενδημικών όπως η αλκάνα, η τουλίπα του Γουλιμή, το θυμάρι της Λακωνίας και πολλά άλλα μοναδικά στον κόσμο. Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά βοήθησαν στην ανακήρυξη της περιοχής ως ζώνη ειδικής προστασίας αρπακτικών και περιοχή κοινοτικού ενδιαφέροντος με ονομασία "Όρη Ανατολικής Λακωνίας". Το Πανεπιστήμιο Αθηνών σε έρευνα του το 2008 σχετικά με τις προστατευόμενες περιοχές της Ελλάδας αναφέρει μεταξύ άλλων ότι το ορεινό σύμπλεγμα του Πάρνωνα που περιλαμβάνει Κοσμά - Πελετά - Κρεμαστή - Κυπαρίσσι είναι από τα τελευταία άθικτα δάση και μέσα στις 20 πιο σημαντικές περιοχές της χώρας. Ειδική μνεία γίνεται για την αύξηση της έκτασης και του αριθμού των ελάτων κατά 10-20% τα τελευταία 25 χρόνια διότι ισχυροποιήθηκε γονιδιακά με το θερμό κλίμα στην περιοχή (η θάλασσα είναι πολύ κοντά). Τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν το πόσο ζωτικής σημασίας είναι η προστασία του δάσους από οποιαδήποτε απειλή.

Σε ότι αφορά την πορεία των αδειών η φημολογία γύρω από την εγκατάσταση ανεμογεννητριών ξεκίνησε από τις αρχές της δεκαετίας του 2000. Τη διετία 2006 - 2007 εκδόθηκε άδεια για τη δημιουργία αιολικού πάρκου στη θέση "Κατάρτια-Τούρλες". Μπροστά σε αυτόν τον κίνδυνο οι κάτοικοι του χωριού μας σε συνεργασία με όλους τους φορείς προχώρησαν σε όλες τις ενέργειες με σκοπό την αποτροπή κοψίματος 2000 ελάτων με τη δημιουργία του αιολικού πάρκου. Οι εφημερίδες Πρώτο Θέμα και Ελευθεροτυπία με αναλυτικά ρεπορτάζ αναφέρθηκαν στην κατάφορη αδικία τόσο σε βάρος των κατοίκων όσο και του δάσους. Την πλάστιγκα υπέρ των θέσεων μας έγειρε με την παρέμβαση του ο Συνήγορος του Πολίτη, ο οποίος έκρινε απαραίτητη την εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Στην έκθεση του αναφέρεται ότι χρησιμοποιήθηκαν φωτογραφίες που έδειχναν τα βουνά μας γυμνά από έλατα έτσι

ώστε να μπορεί να εκδοθεί η άδεια και καταλήγει λέγοντας ότι κανένα επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό όταν οδηγούμαστε σε τέτοιας έκτασης καταστροφής δάσους! Στη συνέχεια αντι το ελληνικό κράτος να έρθει και να προστατέψει τις περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως πολύ σημαντικές για την βιοποικιλότητα τους, με δύο κινήσεις του το 2008 και το 2010 προσπαθεί να καταρρίψει όλα τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήθηκαν υπέρ των περιοχών αυτών επιταχύνοντας τις διαδικασίες εγκατάστασης ανεμογεννητριών σε περιοχές Natura αγνοώντας τελείως τις παρατηρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2008 η Κυβερνητική Επιτροπή στο χωροταξικό το οποίο σχεδιάζει καθορίζει ποιές περιοχές της χώρας έχουν προτεραιότητα για εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Φυσικά η περιοχή από τα όρια των Πελετών μέχρι το "Χιονοβούνι" εντάχθηκε σαν περιοχή Αιολικής προτεραιότητας. Οι σύλλογοι του χωριού μας "Πατριώτης" και "Έλατος" σε συνεργασία με κατοίκους της Κρεμαστής και των γύρω χωριών προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) κατά της συγκεκριμένης απόφασης. Στις 09.03.2011 εξετάστηκε η συγκεκριμένη προσφυγή και αναμένεται απόφαση. Και σε αυτές τις υποθέσεις υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση της απόφασης. Το 2010 με τον νόμο Επιτάχυνσης Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας χαλάρωσαν πολύ οι όροι και οι προϋποθέσεις με τις οποίες εγκρίνονταν οι άδειες για εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε προστατευόμενες περιοχές.

Μετά από αυτό όπως είναι φυσικό άρχισαν να κατατίθενται συνεχώς αιτήσεις στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας για εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε όλο τον Πάρνωνα και συγκεκριμένα από Κοσμά - Πελετά μέχρι Κρεμαστή - Κυπαρίσσι - Άγιο Δημήτριο και σε ότι αφορά τα όρια της Κρεμαστής σε Κατάρτια - Τούρλες - Ζοργιάνι - Χιονοβούνι - Μαδάρα. Τα αποτελέσματα της εφαρμογής όλων αυτών θα οδηγούσαν στον αφανισμό μεγάλου μέρους του δάσους με το κόψιμο ελάτων, χάραξη δρόμων συνολικού μήκους 5-8 km. Όποιος γνωρίζει καλά την περιοχή ξέρει τι μεγάλη καταστροφή θα είχαμε. Μία άδεια για να είναι έτοιμη προς υλοποίηση χρειάζεται την έγκριση από την Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, το Περιφερειακό Συμβούλιο (του νομαρχιακού συμβουλίου μέχρι τις 31.12.2010) οπότε και κατα-

ργήθηκαν οι Νομαρχίες και οι αρμοδιότητες πέρασαν στην Περιφέρεια) και του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Η πρώτη άδεια από όλες που εγκρίθηκε από όλους τους παραπάνω φορείς έγινε την 14/02/2011 και αφορά την εγκατάσταση αιολικού σταθμού στο Ζοργιάνι. Γι' αυτό το λόγο σε συνεδρίαση του το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ευρώτα την Τετάρτη 13 Απριλίου 2011 αποφάσισε σε συνεννόηση με τους πολιτιστικούς Συλλόγους "Έλατο" και "Πατριώτη" να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας εναντίον της συγκεκριμένης άδειας. Η προσφυγή ανατέθηκε στο Δικηγορικό Γραφείο του κ. Μιχάλη Δημητράκου. Ο Δήμος Ευρώτα θα πρέπει να ενημερώνει τόσο μέσα από τις συνελεύσεις του χωριού όσο και από την τοπική εφημερίδα για την πορεία εκδίκασης των προσφυγών αυτών. Σε ότι αφορά την την Περιφέρεια Πελοποννήσου άσχημη εντύπωση προκάλεσε η κίνηση του Περιφερειάρχη κ. Τατούλη να διοργανώσει συζήτηση στη Σπάρτη για το πως θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες για την εγκατάσταση των ανεμογεννητριών στον Πάρνωνα ερήμην των τοπικών κοινωνιών. Οι συζητήσεις πρέπει να είναι ανοιχτές και πρέπει να γίνονται στις περιοχές τις οποίες αφορούν.

Επειδή όμως το πρόβλημα με τις ανεμογεννήτριες δεν το αντιμετωπίζει μόνο η Κρεμαστή αλλά συνολικά ο Πάρνωνας καλό είναι να γνωρίζουμε τις κινήσεις που κάνουν τα γειτονικά με εμάς χωριά. Ο Κοσμάς και τα Πελετά έχουν πραγματοποιήσει τις δικές τους προσφυγές εναντίον των αδειών που αφορούν τις δικές τους περιοχές. Φυσικά το φετινό φθινόπωρο είχαμε και ένα πολύ ευχάριστο γεγονός αποτέλεσμα του αγώνα των κατοίκων του Νότιου Πάρνωνα. Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος απέρριψε τρεις άδειες που είχαν ήδη πάρει έγκριση και αφορούν τις περιοχές Κοκκινόβραχο - Χιονοβούνι του Δήμου Μονεμβασίας. Το θετικό αυτό αποτέλεσμα αποδεικνύει ότι ο σωστός αγώνας δικαιώνεται.

Η Ελλάδα έχει καταδικαστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί δεν έχει λάβει μέτρα για την προστασία των δασών. Το 30% της έκτασης της χώρας μας είναι δάσος ενώ το 1975 ήταν το 40%. Μέσα σε 35 χρόνια καταστράφηκε το 10% της συνολικής έκτασης και αντί η πολιτεία να έρθει να προστατέψει

τις περιοχές που έχουν απομείνει παίρνει αποφάσεις εναντίον τους. Έτσι, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητά εξηγήσεις για το πως είναι δυνατόν να παίρνονται τέτοιες αποφάσεις που αφορούν προστατευόμενες περιοχές. Σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Επίτροπο Περιβάλλοντος η Ελλάδα έχει τη δεύτερη χειρότερη θέση για τις κακές περιβαλλοντικές επιδόσεις της. Το Φεβρουάριο του 2011 σε επισκεπή του στην Ελλάδα κλιμάκιο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της Ε.Ε. ζήτησε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος εξηγήσεις, πληροφορίες και στοιχεία για το θέμα των αιολικών σταθμών στη Λακωνία αλλά και για άλλες προστατευόμενες περιοχές αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο καταδίκης της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λόγω παραβιάσεων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ζητάει συνεχώς από τη χώρα μας να φτιάξει επιτέλους ένα χωροταξικό με το οποίο χρησιμοποιώντας αντικειμενικά κριτήρια να καθορίσει ποιές περιοχές είναι κατάλληλες για εγκατάσταση αιολικών πάρκων, έτσι ώστε να μην επηρεάζονται οι προστατευόμενες περιοχές. Αυτό είναι και δικό μας αίτημα. Το γεγονός ότι την τελευταία δεκαετία δεν προχώρησαν όσο θα έπρεπε οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας οφείλεται στο ότι το κράτος δεν έχει κάνει ένα στοιχειώδη προγραμματισμό.

Τέλος, εμείς ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας. Είμαστε υπέρ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας ιδιαίτερα μέσα σε καιρούς οικονομικής κρίσης με σκοπό τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας αλλά ποτέ μέσα σε προστατευόμενη περιοχή. Σε αυτήν την άποψη δεν χωρούν να μεν αλλά. Δεν θα δεχτούμε να γίνει ο Πάρνωνας νότια Εύβοια όπου με ευθύνη της τοπικής αυτοδιοίκησης και εξαιτίας της αδιαφορίας των κατοίκων μπηκάν 343 ανεμογεννήτριες γιατί πίστευαν ότι θα έχουν οικονομικά οφέλη. Το αποτέλεσμα ήταν η μείωση της τουριστικής κίνησης κατά 30% και της αξίας των οικοπέδων κατά 40%. Τα συναισθήματα που νιώθουμε κάθε φορά που ερχόμαστε στην Κρεμαστή δεν τα χαρίζουμε σε κανέναν. Θέλουμε να αφήσουμε στις επόμενες γενιές αυτόν τον παράδεισο. Ενωμένοι θα τα καταφέρουμε!

Δημήτρης Τζάκας

Κρεμαστιώτικες Αναμνήσεις

Θα ξανάρθω λέει ο ήλιος στην ημέρα, θα ξανάρθω λέει το φεγγάρι στη νύχτα, θα ξανάρθω είπα και εγώ στα είκοσι μου χρόνια το 1945 στις 14 Νοεμβρίου όχι γιατί δεν αγαπούσα το χωριό μου που μεγάλωσα με τις λίγες χαρές και τις πολλές δυσκολίες αλλά πρώτο για να υπηρετήσω την πατρίδα και δεύτερο για μια καλύτερη ζωή αν με βοηθούσε η Παναγιά μας και δεν μπορούσα να βοηθήσω τους γονείς μου. Τα δυο μου μεγάλα αδέρφια που με βοήθησαν σαν δεύτεροι γονείς, όπως συνήθως συνεισφέρουν σε όλους μας τα πρώτα παιδιά της οικογένειας. Γράφω λίγα για την παιδική μου ηλικία και τα εφηβικά μου πέτρινα χρόνια που περάσαμε όλοι στη Γερμανική κατοχή.

Την πρώτη μου τάξη στο δημοτικό φιλοξενήθηκε στη θεία Σταμάτα και στον μπάρμπα Κώστα Γκλιάνη, τη δεύτερη στα Νιάτα στον μπάρμπα μου Μιχάλη Μερκούρη γιατί ήμουν μικρός και οι γονείς μου δεν μπορούσαν να με πάρουν μαζί στα χειμαδιά που πήγαμε με τα ζωντανά, τις υπόλοιπες πήγαμε με τον ξάδερφό μου Παναγιώτη Παρδάλη περπατώντας πρωί βράδυ περίπου 10 χιλιόμετρα από τις Αγριλιώνες στους Μολάους.

Από το 1940 τον Οκτώβριο όλοι όσοι έφυγαν για την Αλβανία να πολεμήσουν εναντίον των Ιταλών που ήθελαν να καταλάβουν την Ελλάδα μας, αφήνοντας μικρά παιδιά και αρκετά γεννηθήκαν όταν οι γονείς τους πολεμούσαν τους Ιταλούς. Στο χωριό μας οι Γερμανοί επέλασαν λίγες φορές διότι ήταν ορεινό και δύσβατο τότε.

Θυμάμαι όταν έσκαφαν τον Άγιο Δημήτρη και ανηφόριζαν για την Κρεμαστή ήταν φθινόπωρο και όλοι είμαστε στη σπορά και όπως γνωρίζουμε τα χωράφια μας είναι μακριά από το χωριό και οι περισσότεροι μέναμε στα καλύβια και μερικοί γύριζαν το βράδυ στο χωριό και βγήκε στο Ζαραζάνη ο μακαρίτης και φίλος μου Παντελής Δούνιας με ένα χωνί μας φώναζε δυνατά να μην πάμε στο χωριό διότι έρχονται οι Γερμανοί. Με τον Παντελή πήγαμε μαζί στη χωροφυλακή, αυτός είχε τελειώσει το γυμνάσιο και πήγε στη σχολή αξιωματικών αλλά ήταν άτυχος και σκοτώθηκε, δεν γνωρίζω υπό ποιες

συνθήκες. Πολλά ελεγχτήκαν, ως νεαροί τότε όλοι της ηλικίας μου ήμασταν γραμμένοι στην ΕΠΟΝ για τον απελευθερωτικό αγώνα, μία ή δύο φορές τον χρόνο παίζαμε θέατρο στο σχολείο και ψυχαγωγούσαμε το χωριό. Το χωριό μας ήταν και προνομιούχο είχαμε καραγκιοζοπαίχτη του μπάρμπα Παναγιώτη Τζάκα. Οι άλλες μας ασχολίες ήταν το φθινόπωρο, πηγαίναμε παρές στο βουνό για να μαζέψουμε μανιτάρια και τον Φλεβάρη, Μάρτη για βρουβιά του (υπόψη) Στερνίτσα, Λαμποκάπη, Σκιάφες, Πανολάμη. Οι δε κοπέλες ήταν στα ίδια μέρη για λάχανα να φθειάζουν τα αρμάθια της χρονιάς.

Θυμάμαι πάντα την αλληλεγγύη που είχαμε οι συγχωριανοί μας μεταξύ τους. Όταν κάποιος νέος του χωριού ήταν έτοιμος να παντρευτεί και ήθελε να χτίσει το σπίτι του, οι γυναίκες του χωριού μαζεύονταν και κουβαλούσαν την πέτρα από την Σκάλα και Λαφογκρέμη, τη πλευρά προς τις Κιάφες, Τσοούκιζα ή άλλες περιοχές. Εγώ θυμάμαι καλά όταν έχτιζε το σπίτι του αδερφού μου Χρίστου και του Μανώλη του Λάβα. Επίσης όταν κάποιος συμπατριώτης μας έχανε ένα ζώο ή τύχαινε ο προστάτης της οικογένειας να ασθενήσει ή κάποια χήρα με ορφανά αδυνατούσε να σπείρει το χωράφι, μία ή δύο Κυριακές του φθινοπώρου οι συγχωριανοί μας πήγαιναν να τα σπείρουν βοηθώντας τους.

Πολλά θα ήθελα να εξιστορήσω αλλά δεν θέλω να στερήσω το χώρο της εφημερίδας μας και να αφήσω και άλλους συγχωριανούς μας να γράφουν τις απόψεις τους και να συνεχιστεί η επικοινωνία των απανταχού συγχωριανών μας.

Συγχαίρω όλο το ΔΣ του Συλλόγου μας για την πολύ καλή εργασία της διετίας 2010-2012 και να ευχηθώ στο νέο ΔΣ που θα προκύψει από τις εκλογές στις 23-5-2012. Την αγάπη μου σε όλους τους Κρεμαστιώτες και τις οικογένειές τους και καλή αντάμωση στο χωριό.

Με αγάπη

Μπάρμπα Τάσος Παρδάλης.

Τα νέα του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

...συνέχεια από το εξώφυλλο

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος το Σάββατο 7 Ιουλίου τιμήθηκε η εορτή της Αγίας Κυριακής στο εκκλησάκι στο Μαρί. Αρκετοί πιστοί βρέθηκαν εκεί που μετά τη θεία Λειτουργία δέχτηκαν της προσφοράς της κτήτορος του Ναού. Ακούραστη, φιλότιμη και φιλόξενη η θεία Μαρίκα Ξαστερούλη με τα παιδιά της προσέφεραν στους πανηγυριστές το καθιερωμένο από τα δικά τους ζώα βραστό, πίτα, τυριά και άφθονο κρασί.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Μια ομόφωνη απόφαση του Δήμου που χρόνια περιμέναμε μας χαροποίησε ιδιαίτερα. Αποφασίστηκε να παραχωρηθεί το Σχολείο στους Συλλόγους της Κρεμαστής, υπό την εποπτεία του Τοπικού Διαμερίσματος και να αξιοποιηθεί για πολιτιστικούς, κοινωφελείς λόγους. Θα πρέπει σύντομα να αναλάβουμε δράση ώστε να σωθεί το Σχολείο από τις φθορές του χρόνου και να γίνει ΘΥΛΑΚΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ, φωτοδότης πολιτισμού και πόλος έλξης ντόπιων και ξένων. Η πρόσφατη έκθεση φωτογραφίας μεταναστών που διοργανώθηκε από το Σύλλογο της Αθήνας το καλοκαίρι του 2008 στο σχολείο, ίσως να αποτελεί πολύ καλό παράδειγμα αξιοποίησης του χώρου με σεβασμό στην ιστορία, την παράδοση και τα ενδιαφέροντα των κατοίκων του.

Επίσης αποφασίστηκε ενόψει του καλοκαιριού και του φόβου των πυρκαγιών να γίνει καθαρισμός των δρόμων από ξερά χόρτα και σκουπίδια. Εγκρίθηκε η ασφαλτόστρωση και τσιμεντόστρωση δρόμων εντός του χωριού.

Ο Δήμος έγκαιρα καθάρισε και υπερχλωρίωσε τη δεξαμενή ύδρευσης. Ανατέθηκε στον εργολάβο Παναγιώτη Τσολομύτη, η κατασκευή τριών τεχνικών έργων. Θα γίνουν έργα για τη διευθέτηση των ομβρίων υδάτων στο δρόμο του Μαριού από το χωριό έως τον Άη-Γιώργη, ώστε να αποφευχθούν οι συνεχείς καταπτώσεις. Επίσης θα γίνει διευθέτηση ομβρίων και στη γειτονιά της Γούρνας.

Ο τοπικός Σύλλογος Έλατος ανέλαβε και πλακόστρωσε τον χώρο που ήταν η παλιά δεξαμενή στη Βρύση. Επίσης διόρθωσε τις πλακοστρώσεις που είχαν χαλάσει στην πλατεία και στην Εκκλησία. Πρόκειται να φωταγωγήσει το καμπαναριό της Εκκλησίας με νέα τεχνικά μέσα. Δεν υστερεί έργων και η Εκκλησία. Έγινε διαπλάτυση του προαυλίου χώρου του Αγίου Νικολάου πίσω από το Ιερό.

Ελπίζουμε να βρεθούμε όλοι μαζί το καλοκαίρι στο χωριό μας και να τα πούμε από κοντά. Καλό καλοκαίρι και καλή αντάμωση.

Παναγιώτα Στρατάκου-Δούνια

Γύρω από την παρεστιά του σπιτιού μας

Το παλικαράκι, 8-10 χρόνων, Ελληνοαμερικανάκι, που καθόταν δίπλα στη παρέα μας, άκουγε απορημένο την αφήγηση μας για τα παλιά δρώμενα και την παλιά καθημερινότητα της οικογένειας του χωριού. Φάνηκε να μας ακούει με προσοχή αλλά και να ευχαριστείται το περιεχόμενο της κουβέντας της παρέας των παλιών. Σε λίγο πλησίασε στην παρέα και με παρακλητικό τρόπο μου ζήτησε να του εξηγήσω τι σημαίνει η λέξη «παρεστιά» που άκουγε στη διάρκεια της κουβέντας της παρέας. Με μεγάλη χαρά, παρέα με το παλληκαράκι πήγαμε στο πατρικό μου σπίτι για να του δείξω και να του περιγράψω τον χώρο της παρεστιάς.

Του αφηγήθηκα τα παρακάτω: «Τα περισσότερα σπίτια του χωριού είχαν τους εξής κύριους χώρους:

α. Το κατώ που περιλάμβανε το στάβλο και την καμάρα Στο κατώ σταβλίζονταν τα ζα της οικογένειας και οι μαλτέζες, αποθηκεύονταν οι τροφές τους (άχερο, σανός στο τζάρκο), το βαρέλι με το κρασί της χρονιάς, και η λαίνα με το λάδι.

Στην διπλανή κάμαρα αποθηκεύονταν σε κασόνια τα σιτηρά (στάρι, κριθάρι) το αλεύρι και το τουλουμοτύρι.

β. Το ανώ (όροφος) που περιλάμβανε τους χώρους διαμονής της οικογένειας

Κύριοι χώροι: Η γωνιά, η καμαρούλα (υπνοδωμάτιο παππού-

γιαγιάς) το πάτωμα (σαλόνη), το χαγιάτι (με το φούρνο και το νεροχύτη) και ο λιακός (με τη στέρνα).

Η γωνιά ήταν ο χώρος της συγκέντρωσης όλης της οικογένειας. Εκεί ήταν η εστία της φωτιάς (το σημερινό τζάκι) και ο πυρομάχος που οδηγούσε τον καπνό στην καμινάδα. Ο χώρος πλησίον (παρά) της εστίας της φωτιάς ονομαζόταν «Παρεστιά» και ταυτιζόταν με τον χώρο της γωνιάς, της κουζίνας.

Γύρω από τη παρεστιά και μέσα στη γωνιά βλέπει κανείς:

- Το σοφρά (τραπέζι φαγητού)
- Τα καρεκλάκια, (καθίσματα για τον παππού, τον πατέρα) και τα σκαμνιά για τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας.
- Την πινασμένη κρεμασμένη στον τοίχο και πάνω από το τελευταίο ράφι οι κατσαρόλες, τα ντετζερέδια και τα ταψιά.
- Το ντουλάπι που βάζουμε το καρβέλι, το λαδικό και τα βάζα με το χονδρό αλάτι και τον μπελέ.
- Κάτω από τη ξύλινη σκεπή (στις τράβες) το πατάρι που αποθηκεύονταν οι πατάτες, τα κρεμμύδια και τα σκόρδα της χρονιάς.
- Σε μία από της γωνιές των τοίχων τοποθετούσαν διπλωμένο όρθιο το ψαθί της οικογένειας (στρώμα του ύπνου κάτω από το σάισμα)
- Μέσα στον πυρομάχο ήταν η σιδεροστιά (τρίποδας σιδερένιος), πάνω στην οποία στηριζόταν τα σκεύη παρασκευής φαγητού.

- Το τσιμπιδάκι και η μασιά (εργαλεία αναμόλυνσης της φωτιάς).

- Το λυχνάρι (κιάρης) που κρεμόταν στη φούσκα του πυρομάχου και τη λάμπα πετρελαίου κρεμασμένη σε κάποιο τοίχο της γωνιάς.

- Τη μπποτίλια με κρασί, στην ποδιά του παραθύρου.

- Τη ρόκα με τη τουλούπα μαλί (για γνέσιμο από γιαγιά και μάνα)

- Κοντά στη φωτιά οι γάτες του σπιτιού, παχουλές και ναζιάρες.

- Στο χώρο γύρω από την παρεστιά γίνονταν οι παρακάτω δραστηριότητες:

- Άναμα της φωτιάς πριν ξημερώσει (4-5 το πρωί)

- Πρωινό για τους μεγάλους (τηγανιτός μπακαλιάρος, ή ελιές με καψαλισμένο ψωμί) και τα παιδιά (κρασόψωμο, τσάι ή γάλα της γίδας.
- Παρασκευή – σερβίρισμα του φαγητού
- Φαγητό μεσημέρι – βράδυ (κυρίως λαχανικά)
- Πύρωμα στη φωτιά
- Υπνος στρωμασάδα της οικογένειας

- Διάβασμα των παιδιών με το φως της λάμπας του λυχναριού

- Κουβέντα – σχόλια της μέρας – νέα του χωριού – Διηγήσεις με ιστορίες των μεγάλων στους νεώτερους. Προγραμματισμός εργασιών της βδομάδας. Αναφορές στα προβλήματα και τις δυσκολίες της οικογένειας.

Στις άκρες της παρεστιάς (αγκωνές) καθόταν σε καρεκλάκια ο παππούς και ο πατέρας και στη μέση, σε σκαμνιά, τα υπό-λοιπα μέλη της

οικογένειας. Στις πολυμελείς οικογένειες (8-10 παιδιά), καθόνταν σε δύο ή τρεις σειρές γύρω από την παρεστιά.

Όλες οι μνήμες μας για το πατρογονικό σπίτι επικεντρώνονται κυρίως γύρω από την παρεστιά.

Σ' αυτό τον μαγικό χώρο της παρεστιάς:

- Είδαμε το πρώτο φως της ζωής, εκεί μας νανούρισαν οι γονείς και η γιαγιά στην ξύλινη κούνια ή νάκα (κρεμασμένη από τις τράβες).

- Δοκιμάσαμε το χάδι από τους μεγαλύτερους (γονείς, αδέρφια), μάθαμε τις πρώτες λέξεις, ακούσαμε τα παραμύθια των γονιών και της γιαγιάς.

- Απολαύσαμε τις μοναδικές μυρωδιές και γεύσεις των φτωχών φαγητών του σπιτιού μας, [της πίτας, του καλτσουνο-ού, μπρουστούλας, της φασουλάδας, της σοφιγιάδας, του αρμαθιού, της γκόκας, των χόρτων του βουνού (βραστά, γιαχνί), της πιταρίτσας, του κρασόψωμου]

- Μας εντυπωσίαζε ο ήχος του βρασμού (κοχλασμός) των φαγητών, το καψάλισμα της φλέντζας του ψωμιού και το ψήσιμο της πατάτας στα κάρβουνα της φωτιάς, μαζί και το ροχαλιτό του παππού και του γάτου το βράδυ.

- Τα παιδιά με τα κοντά παντελόνια, απέναντι στη φωτιά αντιμετώπιζαν με πόνο, τις πέλιζες (πληγές στο καλάμι).

- Ακούγαμε κάθε βράδυ από τους γονιούς, τον παππού, το πρόγραμμα εργασιών της οικογένειας,

τους στόχους της, τις δυσκολίες της ζωής, τους κινδύνους παραγωγής των αναγκαίων προϊόντων από το κακό καιρό, την αγωνία των γονιών μας να εξασφαλίσουν το ψωμί της οικογένειας.

- Καταθέταμε τα όνειρα μας παιδικά, εφηβικά και προσευχόμεσταν να πραγματοποιηθούν.

- Όλα τα μέλη της οικογένειας είχαν συμμετοχή στις χαρές, στις δυσκολίες, στις αγωνίες και στις λύπες της, μία αλυσίδα γερή, δύναμη ακατανίκητη. Οικογένεια συνεκτική, δυνατή, ξεχρωμένη, χωρίς άγχη και αγωνιακές καταστάσεις, με πίστη στις δυνάμεις της, αγωνιστική και ήρεμη.

Η παρεστιά έφτιαξε σωστές δυνατές και συνεκτικές οικογένειες που τα μέλη της πρόκοψαν όπου πήγαν (εσωτερικό, εξωτερικό).»

Εδώ τελείωσε η αφήγηση μου στο παλληκαράκι.

Είδα να είναι χαρούμενο και απορημένο, με ευχαρίστησε και μου ομολόγησε:

«Στη χώρα που τώρα ζω έχουμε πολλά αγαθά, δεν ζούμε με στερήσεις όπως σεις τότε στο χωριό. Όμως θαυμάζω το χωριό και τους ανθρώπους του, την απλότητα τους, το γέλιο τους και την αγάπη μεταξύ τους, και θέλω να μένω εδώ». Φίλησα το παλληκαράκι και του είπα όσες απορίες έχει να ζητήσει τη βοήθεια της γιαγιάς Καλομοίρας.

N.A.Δ

Ιστορίες και εικόνες από το θέρο σε άλλες εποχές

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«ΤΟ ΠΡΩ-Ι-ΜΟ ΘΕΡΙΣΜΑ

«Αγγέλη...η...η που είσαι που χάθηκες παιδάκι μου...ου... ακούστηκαν απεινοσμένες φωνές έρχοντοσαν από το μικρό άνοιγμα που χωρίζει τις δυο καταπράσινες πλαγιές, στα χαμηλώματα του χιονοβουνού.

Μπροστά άπλώνεται το Τούμπλι με τα σπαρτά να κυματίζουν σε χρυσοκίτρινα φύδια. Σεχωρίζουν τα μικρά καλύβια, με τα μαντριά τους τις στέρνες και τ' αλώνια. Απόμακρα έρχονται κουδουνίσματα από τις στάνες που τις βαστούν μακριά, από τα σπαρμένα χωράφια.

Αριστερά ένα μικρό μονοπάτι όρθιο σχεδόν άγκαλιάζει τη πλαγιά και τραβιέει για το Κυπαρισσι. Δεξιά μία απότομη βουνοκορφή με πανήφια γέρεκα έλατα φαίνεται άπατητη ακόμα και από τ' αγρίμια. Οι φωνές 'Αγγελη - 'Αγγελη που είσαι, ξανακούστηκαν χωρίς να αποκρίνεται κανένας, μόνο μερικά Τσοπανόσκυλα δίνουν με βοανά με βοανά ναυγίσματα. 'Ο ήλιος έγερνε στις Ταράτσες και ήταν ζεστός ο 'Ιούνης του 1885 στη Κρεμαστή. 'Ο μάργμα Γιώργης άνωπομος στη δουλειά άνάγκασε τη γριά τους τη θειά Κατερίνα ζεσήκωσε το γιού του το Παναγιώτη να πάρη τη φαμελιά τους, τη γυναίκα του τη Βενέτα τα παιδιά του τη Κατερίνα το Γιώργο και το μικρό 'Αγγελη, και μαζί με το μισό νοικοκυριό, τα δυο βόδια το Ρόϊδι και τον 'Αράπη με τα γαϊδουράκια, τις κότες και τις γίδες να ξεκινήσουν πρώιμο θέρισμα.

Τον μευσε η ευτυχία στα σπαρτά του μάργμα Γιώργη, και δέν έβλεπε πότε θα γιομήθη τ' άμπαρία του καρπού. Οι φωνές με τον αντίλαλο ζαπλώθηκαν μέχρι πέρα στη ρίζα. 'Αποκρίθηκε ο αγροφύλακας ο 'Αγριομιχάλης - 'Ερχομαι κεί! μη σκούζετε!

'Ο μικρός 'Αγγελης έχει φέρες που χάθηκε από τα μάτια των δικών του, ριστήκαν όλοι στη δουλειά, και βρήκε ο μικρός την εύκαιρία, να πάρη δρόμο, στο άγνωστο κυνηγώντας πεταλούδες, και τσιτζίρια δέ λογάριες τό καυτό ήλιο, που κοκίνιζε τα παιδικά του μάγουλα.

-Πούθε τράβηξε ρότησε χωρίς ανηυχία ο αγροφύλακας.

-Ποιός τό πήρε χαμηλάρι αποκρίθηκε άπελπισμένη η γριά Κατερίνα. Τό δρόμο για τό Κυπαρισσι θά πήρε είπε ο αγριομιχάλης.

'Η Βενέτα πήρε τό δρόμο άρριστερά ενώ πίσω την άκολούθησαν ο Γιώργος και η μικρή Κατερίνα.

Φώναζε τ'όνομα του μικρού κάθε τόσο, και καμιά αποκρίση δέ ρχόταν, να λύση τη μεγάλη της άγωνία.

Και τι δέ λογάριες, λύκοις γκεμοός στέρνες, φίδια.

'Εξω από τό στενό μονοπάτι, άπλώνονταν ένας κόσμος άφιλόξενος σκληρός, γιομάτος κινδύνους.

Νά μπροστά της η πρώτη στέρνα, τα πόδια της λύγιζαν μέχρι, να πλησιάση έρριζε τό φοβισμένο βλέμμα της μέσα από τη γούλη της στέρνας, και άνάπνευσε βλέποντας, ξεκάθαρα ήρωο το νερό μέχρι κάτω.

'Ετρεχε πιο πάνω και πιο πέρα σάν να ήθελε σε μία στιγμή να δή τις στέρνες όλου του κόσμου. Νά μπροστά της η στέρνη του Νικολατζάκα.

-Δέν πέρασε τίποτα κουμπάρα είπε ο γέρο Νικολός, είμαι φέρες χάμου στο δρόμο.

Γύρισε πίσω η Βενέτα, έγινε άγριο κυνηγημένο άλογο, έγινε άητός και βλέπε όσο πιο μακριά μπορούσε, για να βρη τό μικρό παιδί της, πούχε τ'όνομα του μακαριτή του πατέρα της.

'Ο άντρας της έβασχε από την άλλη μεριά, η γριά Κατερίνα πήρε τό δρόμο προς τό χωριό.

'Μην έκανε δόθε είπε ο Γέρο Γιώργης δείχνοντας τη μητερή βουνοκορφή. 'Ηταν άπιστευτο αλλά η μάννα σάν φίδι, πέρναγε μέσα από τα πυκνά κλαδιά, και άναρριχόταν στο βουνό, πίσω ο παπούς, ενώ τα δυο μικρά παιδάκια μέναν στην άρχη της πλαγιές.

'Ο ήλιος πιά είχε χαθεί στα άντικρύνα βουνά. 'Η γριά Κατερίνα έρτασε στο χωριό κτύπησε τη καμπίνα, και οι νέοι ξεγύθησαν, προς τό χιονοβούνι.

Στέρεναν τα μάτια της μάννας αλλά τα πόδια, ήταν αλύγιστα, γερά άποφασισμένα να πάνε στην άκρη της γής.

'Αγγελη μου, καμάρη, που χάθηκες φώναζε ξανά, με βραχνή φωνή η Βενέτα, γυριώντας στη κορφή του βουνού, μπροστά της φάνηκε ο άνοιχτός όριζοντας του Λαμποκαμπίου, και στο βάθος ψιλλές βουνοκορφές.

Αριστερά ένα ξεφωτο άραιά κέδρα ένα μικρό καλύβι, και κοντά η στέρνα κρύος ιδρώτας έλουσε τη μάννα, έφτανε κοντά στο καλύβι, και από την άγωνία είχε καταπιεί τη φωνή της.

'Ηρθε κοντά στη στέρνα, και ένα ξεφάννημα χαράς άνάστησε τό βουβό τόπο.

'Ο μικρός δραπέτης, άκουμισμένος στη στέγη της στέρνας, προσπαθούσε να άγγίξη τό νερό, για να λύση τη δίψα της ταλαιπωρίας του.

'Η άγκαλιά της μάννας, άνοιξε τόσο θερμή και σφικτη όσο ποτέ δάκρυα χαράς, έδωσαν τη φωτιά της άγωνίας, που άπροσδόκητα έζησε αυτό τό άλησμόνητο άπόγευμα της Παρασκευής.

Κείμενο του Μιχ. Δουνια Αναδημοσίευση

Το θέρισμα τελειώσε

Τα δεμάτια στοιβάχτηκαν. Έτοιμες οι θεμωνιές στ' αλώνι, περιμένουν το λίχνισμα και το αλώνισμα.

Κάποτε στον Αϊ-Γιάννη

ΚΡΕΜΑΣΤΗ 'Ιδιαίτερη 'Ανταπόκριση ΣΤΟΝ ΑΪ-ΓΙΑΝΝΗ

Μέσα σε άνοιξιάτικη άτμόσφαιρα, όπως κάθε χρόνο έτος και φέτος έγινε η καθιερωμένη γιορτή του Αϊ-Γιάννη στο Λαμποκάμι. 'Ο καιρός ήταν θαυμάσιος και η γη μοίριζε άρώματα από τα λουλουδία και τα χορτάρια. Χαρακτηριστικό της φετινής χρονιάς, η προσέλευση άρκετού κόσμου που ξεπέρασε κάθε προσδοκία και πρόβλεψη. 'Από μία πρόχειρη άπαριθμηση πού κάναμε βρήκαμε ότι είχαν έλθει 250 περίπου άτομα με 40-45 αυτοκίνητα κάθε κατηγορίας. 'Η στατιστική άπό μόνη της, δείχνει άκριβώς τι έγινε φέτος στον Αϊ-Γιάννη. Κύριος συντελεστής, ήταν ο αυτοκινητόδρομος που κατασκευάσθηκε πέρυσι μέχρι την εκκλησία. Φαίνεται λοιπόν άπό τό άνωτέρω η άποτελεσματικότητα και η προσφορά αυτού του έργου για τό χωριό μας. Τό ίδιο άποδοτικό θά είναι και κάθε άλλο έργο που πραγματοποιείται στο χωριό.

'Από νωρίς τό πρωί, άνθρωποι με τα αυτοκίνητά τους κατέφθαναν στο χωριό και άπό κάθε άλλο σημείο του όριζοντα. Παραβρέθηκαν στη γιορτή και οι Κρεμαστιώτες που εύρισκονταν στα χωριά του κάμπου. 'Αρκετοί ήταν εκείνοι που ήρθαν άπό τό Λαμποκάμπο και άπό τα άλλα γύρω χωριά. Δέν έλειψαν και οι πατροπαράδοτοι καβαλλαραίοι με τα μουλάρια και τα γαϊδουρία τους. Βέβαια όλοι νοσταλγήσαμε την ρομαντική εκείνη εποχή πού όλοι πήγαιναν με τα ζώα. 'Η πρόδος όμως της επιστημής και τεχνικής είχε και σε μας τις συνέπειές του. 'Αποτέλεσμα είναι να σκοτωθεί στην πλειοψηφία του αυτός ο ρομαντισμός και όλοι να βλέπουμε σάν εύκολότερη λύση τό αυτοκίνητο. Τη γιορτή χρωμάτισαν περισσότερο η παρουσία του έκλεκτου συμπατριώτη μας κ. Κων/νου Παπαμιχαλοπούλου και η άντιπροσωπεία του συλλόγου μας.

Μία ομάδα Κρεμαστιωτών κατασκηνωσε άπό την προηγούμενη βραδυά στην εκκλησία και κοιμήθηκε εκεί. Στη γιορτή λειτουργήσε ο αιδεσιμώτατος Γ. Κωστάκης. Μετά τη λειτουργία τό τι έγινε δέν περιγράφεται. 'Όλος ο κόσμος διασκορπίσθηκε σε άρκετές ταρρέες και άρχισε άμέσως τό ξάπλωμα των φαγητών πάνω σε πατανιές και χειράλια. Τα περισσότερα φαγητά ός ήταν φυσικό, Κρεμαστιώτικης κουζίνας. 'Αλλοι πάλι έψηναν τα άρνιά γυρίζοντας τις σουβλες τους. 'Εν συνεχεία άρχισε τό φαγοπότι και η κατανάλωση του κρασιού ήταν άρκετά μεγάλη. 'Η παρουσία εξαμελούς όρχήστρας πού με τα βιολιά τους και τα τραγούδια τους ένθουσίασαν τόν κόσμο δέν άργησε να φέρη τα άποτελέσματά της. 'Ο κόσμος μετά την κατανάλωση άρκετού κρασιού πού έφερε κέφι τό έρριξε με μανία στο χορό. 'Η κατάσταση αυτή κράτησε μέχρι άργά τό άπόγευμα, όταν άρχισε σιγά-σιγά η έπι-

στροφή του κόσμου στα σπίτια του. 'Όλοι κατάκοποι αλλά και χαρούμενοι για την ευχάριστη μέρα πού πέρασαν έδιναν ευχές για την επόμενη χρονιά όπως ο κόσμος του χρόνου είναι περισσότερος και τό κέφι ακόμα μεγαλύτερο.

Κείμενο του Μιχ. Δουνια Αναδημοσίευση

Στον πηγαϊμό...

...και στον γυρισμό από τον Αϊ-Γιάννη

Εικόνες από τις γιορτές στα ξωκλήσια μας

Στον Άγιο Κωνσταντίνο

Στον Προφήτη Ηλία στο σχόλασμα

Στην Αγία Κυριακή

Παρέα στον Αϊ-Γιώργη

Ταξίδι στο σχολείο του χωριού μας

Ένα Κυριακάτικο πρωινό του Μάρτη, μέρα ηλιόλουστη, πήρα το δρόμο για τον Προφήτη Ηλία. Έκατσα στο παγκάκι να ξαποστάσω, να αναπνεύσω τον ακριβό καθαρό αέρα και ν' αγναντέψω το χωριό και τα αειτόμορφα Βουνά του ορίζοντα. Δεν ακούγεται τίποτα, ανηχοϊκό περιβάλλον. Η παρατήρηση μου εστιάστηκε στο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου, που ακόμα αντιστέκεται στο χρόνο. Αυτόματα ξεδιπλώθηκε στη μνήμη μου η ιστορία του σχολείου η ανέμελη μαθητική περίοδος που πέρασα σ' αυτό και η συμβολή του στην ζωή μας. Θα προσπαθήσω να αποτυπώσω παρακάτω τις μνήμες μου για το σχολείο μας.

Κτίστηκε με προσωπική εργασία των Κρεμασιωτών στη δεκαετία του 1920. Το κτίριο αποτελείται από δύο μεγάλες αίθουσες, το Γραφείο των δασκάλων και τον διάδρομο. Ο αύλειος χώρος ήταν πιο μικρός από το σημερινό. Ο περιβάλλον χώρος περιλάμβανε τη στέρνα, το σπίτι του δασκάλου, και μάντρα με τα οπωροφόρα δέντρα. Στη 10ετία του 1950 επεκτάθηκε με την προσθήκη νέας πτέρυγας, με δαπάνες της ξενιτεμένης στην Αμερική οικογένειας Τσίγκου και τη συμμετοχή Κρεμασιωτών στις εργασίες ανέγερσης. Πρώτος ο Δντης ήταν ο Μικρασιάτης Ευγένιος Φωτιάδης, φωτισμένος δάσκαλος, που κατά γενική ομολογία "έμαθε τα παιδιά γράμματα,,. Επόμενους δασκάλους, Δντές θυμάμαι τον Δαγρέ, τον Κούτσαρη, τον Πολίτη, τον Μιμηκόπουλο, τον Κακούλια από τον οποίο πήρα απολυτήριο. Μετά τον Κακούλια υπηρέτησαν στο σχολείο ως Δντες οι Θωμόπουλος, Ρηγάκος, Γιαννόπουλος, Παπαλεξάκης. Η λειτουργία του Σχολείου σταμάτησε στη 10ετία του 1980.

Στη 10ετία του 1940 το σχολείο λειτουργήσε με συχνές διακοπές (πόλεμος, κατοχή, εμφύλιος), γιατί δεν είχαμε δασκάλους. Στην περίοδο αυτή ήταν σημαντική η συμβολή στην εκπαίδευση των παιδιών, των τότε αποφοίτων Γυμνασίου, Ελένης Δ Τζάκα και Χρύσανθου τζάκα, οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στο ρόλο του δασκάλου με μεγάλη επιτυχία. Θυμάμαι ακόμα τους κανόνες γραμματικής που μας δίδαξαν.

- Σε εκείνα τα δύσκολα χρόνια της 10ετίας 1940, χρόνια φτώχειας απόλυτης, φόβου και τρόμου (πόλεμος, κατοχή, εμφύλιος) η φοίτηση στο Δημοτικό δεν ήταν υποχρεωτική. Η οικογένειες (κυρίως οι κτηνοτρόφοι) έστελναν τα παιδιά τους στο σχολείο, όποτε μπορούσαν. Θυμάμαι όταν ήμουνα στην Δευτέρα τάξη, είχα συμμαθητές 12-13 ετών.

- Η σχολική μέρα περιλάμβανε τις εξής σχολικές εργασίες – δραστηριότητες :

α. Πρωινό ρόφημα
οι επιμελητές των μεγάλων τάξεων (ομάδα που όριζε ο δάσκαλος) πήγαιναν πολύ πρωί στο σχολείο και ετοιμάζαν το ρόφημα (γάλα σκόνη, με κακάο, τυρί, κονσέρβες) σε λεβέτι. Τα τρόφιμα του πρωινού διέθετε η Αμερικάνικη Βοήθεια (Ούντρα).

β. Στις 07.30Ω κτυπούσε η καμπάνα του χωριού για να πάνε οι μαθητές στο σχολείο μέχρι 08.00Ω.

Συγκέντρωση σε γραμμές, κατά τάξη, στο προαύλιο. Έλεγχος καθαριότητας από το δάσκαλο, προσευχή και είσοδος στις αίθουσες για μάθημα μέχρι 12.30.

γ. Στις 14.30 κτυπούσε η καμπάνα για το απογευματινό

μάθημα μέχρι την 17.00Ω.

Τα περισσότερα παιδιά πήγαιναν στο σχολείο ξυπόλητα, με την υφασμάτινη τσάντα και το αναγνωστικό. Άλλα βιβλία δεν είχαν. Τους χειμερινούς μήνες ο κάθε μαθητής έπρεπε να φέρνει στο σχολείο 1-2 δαυλιά για τη σόμπα.

- Η διδασκαλία, τα μέσα παροχής, ο εξοπλισμός, οι γιορτές, τα παιχνίδια έχουν αποτυπωθεί στη μνήμη μου όπως παρακάτω :

α. Εξοπλισμός του σχολείου

- Σε κάθε μια από τις δύο αίθουσες λειτουργούσε ξυλόσομπα καλής απόδοσης.

- Στους τοίχους της αίθουσας ήταν αναρτημένες εικόνες Ηρώων του 1821 σε μεγάλες διαστάσεις (Κολοκοτρώνης, Νικηταράς, Διάκος, Καραϊσ-κάκης, Παπαφλέσσας, Μιαούλης κ.α). Ήταν πάντως εντυπωσιακές και αποτύπωναν την γενναιοφροσύνη και τον ηρωισμό τους.

- Ο μαυροπίνακας πάνω σε τρίποδο, με το σφουγγάρι

- Μεγάλα θρανία 3-4 θέσεων σε τρεις πτέρυγες.

- Η έδρα με το τραπέζι του δασκάλου και πάνω σε αυτό βιβλία και, φυσικά, η βέργα

- Το κουδούνι

- Εποπτικά όργανα δεν υπήρχαν

β. Το καλαμάρι (μελανοδοχείο) – κοντυλοφόρος

Γυάλινος μικρός κύβος

Από τους μπακάληδες (κυρ Γιώργη, Μανούσο) αγοράζαμε το μελάνι σε κόκκος και το διαλύαμε στο νερό. Επίσης αγοράζαμε και το στυπόχαρτο (απορρόφηση μελανιού αμέσως μετά τη γραφή). Ο κοντυλοφόρος με την πένα «ΧΙ» ή «Ιρινινοίτ» ήταν το μοναδικό μέσο γραφής. Το μολύβι ήταν ακριβό, και λίγοι μαθητές είχαν.

γ. Η διδασκαλία

Ο δάσκαλος είχε το βιβλίο « Άπασα Ύλη» το οποίο περιλάμβανε τη διδακτέα ύλη κάθε τάξης.

Οι μαθητές δεν είχαν βιβλία, εκτός από αναγνωστικό.

Τετράδια είχαν για την Γραμματική, την Αριθμητική και την Έκθεση. Σε κάθε μια από τις δύο αίθουσες φοιτούσαν μαθητές 2-3 τάξεων. Ο δάσκαλος ανέπτυξε το μάθημα κάθε τάξης και αν δεν πρόσεχε να το μάθαινε κατά τη παράδοση, ήσουν χαμένος σε ενδεχόμενη εξέταση την ίδια ή άλλη μέρα.

Στις άλλες τάξεις ο δάσκαλος έδινε εργασία (γραφή, ασκήσεις αριθμητικής, έκθεση)
Στην αίθουσα που ήταν οι 2-3 τάξεις επικρατούσε απόλυτη ησυχία.

Στα χρόνια 1944-1946 οι μαθητές κάθε τάξης είχαν μεταξύ τους μεγάλες διαφορές ηλικίας 6-7 χρόνια, γιατί η εκπαίδευση δεν ήταν υποχρεωτική.

δ. Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου

Στολισμός της αίθουσας (εικόνες ηρώων, σημαίες)

Όλοι σχεδόν οι μαθητές με φουστάνελα.

Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκαμε ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου το ετος 1950.

Στολισμός αίθουσας εξαιρετικός, παρουσία και των πρώτων μεταναστών Αμερικής που είχαν επισκεφθεί το χωριό μετά

από 35 χρόνια (Γ. Παναρίτης, Γ. Δούνιας, Α. Δούνιας). Ο < Γιώργος Αντωνίου Χαραμής (του κουρέα) τραγούδησε με άριστη φωνή και τεχνική «το Γέρο –Δήμο». Οι μετανάστες πατριώτες συγκινήθηκαν – έκλαψαν, τον αγκάλιασαν και του έδωσαν 20 δολάρια.

Πολλοί μαθητές απαγγέλλαν επικά ποιήματα ή τραγουδούσαν επικά τραγούδια.

ε. Τα παιχνίδια στο προαύλιο του σχολείου

- Τα πιο συνθισμένα ήταν «τα σκλαβάκια», «ο γύρος», «η παίδα», «οι αμάδες (τσικ)», «ο πετροπόλεμος», «το μπίζ».

- Σ' αυτό τα δύσκολα (πέτρινα) χρόνια της φτώχειας και της ανώμαλης πολιτικής κατάστασης, η παροχή παιδείας στους νέους ήταν ελλειμματική και άنيση. Η κάθε οικογένεια φρόντιζε πρώτα να καλύψει όλες τις ανάγκες της με τη βοήθεια όλων των μελών της (ενηλίκων, ανηλίκων) και μετά αν είχε δυνατότητα έστελνε τα παιδιά σχολείο. Ιδιαίτερο πρόβλημα φοίτησης είχαν τα παιδιά κτηνοτρόφων (δύο κατοικίες λόγω χειμαδιών). Υπήρχαν όνως παιδιά ευφύεστατα, προσοντούχα, που δεν μπορούσαν να τελειώσουν το Δημοτικό σχολείο για λόγους οικογενειακούς. Όμως παρά τις δυσκολίες, με τα εφόδια του σχολείου πάλεψαν στη ζωή, νίκησαν σε όλους τους τομείς και προόδευσαν.

στ. Σχολική πειθαρχία – ποινές

Η συμπεριφορά των μαθητών στο σχολείο και εκτός

σχολείου, ελεγχόταν αυστηρά, από τους δασκάλους.

Οι ποινές στο σχολείο ήταν:

- Βεργιές στα χέρια (με βέργα, κλαδί από σφεντάμι) σε αριθμό ανάλογο με τη βαρύτητα της πράξης (αδιάβαστος, όχι καθαρός, αταξίες, βρισιές)

- Χαστούκι, τράβηγμα αυτιού.

- Νηστεία: εγκλεισμός στο υπόγειο της αίθουσας (σκοτεινό) μέχρι το απόγευμα(πριν νυχτώσει)

- Ορθοστασία σε γωνία της αίθουσας (όλη την ώρα του μαθήματος)

- Ο μεγαλύτερος αριθμός των μαθητών στις 10ετίες 40,50 κυμάνθηκε από 80 (περίοδος μη υποχρεωτικής εκπαίδευσης) μέχρι 205. Αργότερα λόγω της μετανάστευσης (εσωτερικό, εξωτερικό) μειώθηκε σημαντικά με συνέπεια το σχολείο μας να σταματήσει τη λειτουργία του (τελευταία μαθη-τούδια τα παιδιά του «Παν. Κ. Δρίβα»).

Σήμερα το κτίριο του σχολείου ανυπεράσπιστο από τη φθορά του χρόνου αποδομείται και ερειπώνεται.

Όλοι οι ζώντες Κρεμασιώτες, που φοίτησαν στο σχολείο μας, το φυλάνε στη καρδιά τους, το κρατάνε αξέχαστα στη μνήμη τους, το θεωρούν κιβωτό των θεμελιωδών κοινωνικών αξιών, το διαβατήριο της επιτυχίας τους στη ζωή.

Διατηρούμε ζωηρή την ελπίδα, ότι θα ευοδοθούν οι προσπάθειες των Συλλόγων Κρεμασιωτών και του τοπικού Συμβουλίου για ανακαίνιση και ανάπτυξη του κτιρίου, σε κτίριο πολιτιστικό πολλαπλών χρήσεων που θα αποτελεί σημείο αναφοράς, αναμνήσεων και παραδόσεων για όλους τους Κρεμασιώτες.

N.A.Δ

Ιστορίες και εικόνες από το θέρο σε άλλες εποχές

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«ΤΟ ΠΡΩ-Ι-ΜΟ ΘΕΡΙΣΜΑ»

Αγγέλη...η...η που είσαι που χάθηκες παιδάκι μου...ου... ακούστηκαν απεγνωσμένες φωνές έρχονταν από το μικρό άνοιγμα που χωρίζει τις δυο καταπράσινες πλαγιές, στα χαμηλάματα του χιονοβουνού.

Μπροστά απλώνεται το Τούμπλι με τα σπαρτά να κυματίζουν σε χρυσοκίτρινα φάδια. Σεχωρίζουν τα μικρά καλύβια, με τα μαντριά τους τις στέρνες και τ' αλώνια. Απόμακρα έρχονται κουδουνίσματα από τις στάνες που τις βαστούν μακριά, από τα σπαρμένα χωράφια.

Αριστερά ένα μικρό μονοπάτι όρθιο σχεδόν άγκαλιάζει τη πλαγιά και τραβιέει για το Κυπαρισσι. Δεξιά μία απότομη βουνοκορφή με πανήφιλα γέρεκα έλατα φαίνεται άπατητη ακόμα και από τ' αγρίμια. Οι φωνές 'Αγγελη - 'Αγγελη που είσαι, ξανακούστηκαν χωρίς να αποκρίνεται κανένας, μόνο μερικά Τσοπανόσκυλα δίνουν με βοανά με βοανά ναυγίσματα. 'Ο ήλιος έγερνε στις Ταράτσες και ήταν ζεστός ο 'Ιούνης του 1885 στη Κρεμαστή. 'Ο μάργμα Γιώργης ανυπόμονος στη δουλειά άναγκαζε τη γριά τους τη θειά Κατερίνα ζεσάκωσε το γιού του το Παναγιώτη να πάρη τη φαμελιά τους, τη γυναίκα του τη Βενέτα τα παιδιά του τη Κατερίνα το Γιώργο και το μικρό 'Αγγελη, και μαζί με το μισό νοικοκυριό, τα δυο βόδια το Ρόϊδι και τον 'Αράπη με τα γαϊδουράκια, τις κότες και τις γίδες να ξεκινήσουν πρώιμο θέρισμα.

Τον μεύσε η εύτυχια στα σπαρτά του μάργμα Γιώργη, και δεν έβλεπε πότε θα γιομήθη τ' άμπαρια του καρπού. Οι φωνές με τον αντίλαλο ζαπλώθηκαν μέχρι πέρα στη ρίζα. 'Αποκρίθηκε ο αγροφύλακας ο 'Αγριομιχάλης - 'Ερχομαι κεί! μη σκουζέτε!

'Ο μικρός 'Αγγελης έχει φέρες που χάθηκε από τα μάτια των δικών του, ριστέθηκαν όλοι στη δουλειά, και βρήκε ο μικρός την ευκαιρία, να πάρη δρόμο, στο άγνωστο κυνηγώντας πεταλούδες, και τσιτζίρια δέ λογάριες τό καυτό ήλιο, που κοκίνιζε τα παιδικά του μάγουλα.

-Πούθε τράβηξε ρότρη χωρίς ανηυχία ο αγροφύλακας.

-Ποιός τό πήρε χαμηλάρι αποκρίθηκε απελπισμένη η γριά Κατερίνα. Τό δρόμο για τό Κυπαρισσι θά πήρε είτε ο αγριομιχάλης.

'Η Βενέτα πήρε τό δρόμο απ' αριστερά ενώ πίσω την ακολούθησαν ο Γιώργος και η μικρή Κατερίνα.

Φώναζε τ' όνομα του μικρού κάθε τόσο, και καμιά αποκρίση δέ ρχόταν, να λύση τη μεγάλη της άγωνία.

Και τι δέ λογάριες, λύκοις γκερούς στέρνες, φίδια.

'Εξω από τό στενό μονοπάτι, απλώνονταν ένας κόσμος άφιλόξενος σκληρός, γιομάτος κινδύνους.

Νά μπροστά της η πρώτη στέρνα, τα πόδια της λύγιζαν μέχρι, να πλησιάση έρριζε τό φοβισμένο βλέμμα της μέσα από τη γούλη της στέρνας, και άνάπνευσε βλέποντας, ξεκάθαρα ήρωο το νερό μέχρι κάτω.

'Ετρεχε πιά πάνω και πιά κάτω σαν να ήθελε σε μία στιγμή να δή τις στέρνες όλου του κόσμου. Νά μπροστά της η στέρνη του Νικολατζάκα.

-Δέν πέρασε τίποτα κουμπάρα είπε ο γέρο Νικολός, είμαι φέρες χαμού στο δρόμο.

Γύρισε πίσω η Βενέτα, έγινε άγριο κυνηγημένο άλογο, έγινε άπτός και βλέπε όσο πιά μακριά μπορούσε, για να βρη τό μικρό παιδί της, πούχε τ' όνομα του μακαριτή του πατέρα της.

'Ο άντρας της έψαχνε από την άλλη μεριά, η γριά Κατερίνα πήρε τό δρόμο προς τό χωριό.

'Μην έκανε δόθε είπε ο Γέρο Γιώργης δείχνοντας τη μητερή βουνοκορφή. 'Ηταν άπιστευτο αλλά ή μάννα σαν φίδι, πέρναγε μέσα από τα πυκνά κλαδιά, και άναρριχόταν στο βουνό, πίσω ο παπούς, ενώ τα δυο μικρά παιδάκια μέναν στην άρχη της πλαγιές.

'Ο ήλιος πιά είχε χαθεί στα άντικρύνα βουνά. 'Η γριά Κατερίνα έρτασε στο χωριό κτύπησε τη καμπίνα, και οι νέοι ξεγύθησαν, προς τό χιονοβούνι.

Στέρεναν τα μάτια της μάννας αλλά τα πόδια, ήταν αλύγιστα, γερά άποφασισμένα να πάνε στην άκρη της γής.

'Αγγελη μου, καμάρη, που χάθηκες φώναζε ξανά, με βραχνή φωνή η Βενέτα, γυριώντας στη κορφή του βουνού, μπροστά της φάνηκε ο άνοιχτός όρίζοντας του Λαμποκαμπίου, και στο βάθος ψιλλές βουνοκορφές.

Αριστερά ένα ξεφωτο άραιά κέδρα ένα μικρό καλύβι, και κοντά ή στέρνα κρύος ιδρώτας έλουσε τη μάννα, έφτανε κοντά στο καλύβι, και από την άγωνία είχε καταπιεί τη φωνή της.

'Ηρθε κοντά στη στέρνα, και ένα ξεφάννημα χαράς άνάστησε τό βουβό τόπο.

'Ο μικρός δραπέτης, άκουμισμένος στη στέγη της στέρνας, προσπαθούσε να άγγίξη τό νερό, για να λύση τη δίψα της ταλαιπωρίας του.

'Η άγκαλιά της μάννας, άνοιξε τόσο θερμή και σφικτη όσο ποτέ δάκρυα χαράς, έδωσαν τη φωτιά της άγωνίας, πού άπροσδόκητα έζησε αυτό τό άλησμόνητο άπόγευμα της Παρασκευής.

Κείμενο του Μιχ. Δουνια Αναδημοσίευση

Το θέρισμα τελειώσε

Τα δεμάτια στοιβάχτηκαν. Έτοιμες οι θεμωνιές στ' αλώνι, περιμένουν το λίχνισμα και το αλώνισμα.

Κάποτε στον Αϊ-Γιάννη

ΚΡΕΜΑΣΤΗ

Ίδιαίτερη Άνταπόκριση

ΣΤΟΝ ΑΪ-ΓΙΑΝΝΗ

Μέσα σε άνοιξιάτικη άτμόσφαιρα, όπως κάθε χρόνο έτοι και φέτος έγινε ή καθιερωμένη γιορτή του Αϊ-Γιάννη στο Λαμποκάμι. 'Ο καιρός ήταν θαυμάσιος και ή γή μοίριζε άρώματα από τα λουλουδία και τα χορτάρια. Χαρακτηριστικό της φετεινής χρονιάς, ή προσέλευση άρκετού κόσμου πού ξεπέρασε κάθε προσδοκία και πρόβλεψη. 'Από μία πρόχειρη άπαριθμηση πού κάναμε βρήκαμε ότι είχαν έλθει 250 περίπου άτομα με 40-45 αυτοκίνητα κάθε κατηγορίας. 'Η στατιστική άπό μόνη της, δείχνει άκριβώς τι έγινε φέτος στον Αϊ-Γιάννη. Κύριος συντελεστής, ήταν ο αυτοκινητόδρομος πού κατασκευάσθηκε πέρυσι μέχρι την εκκλησία. Φαίνεται λοιπόν άπό τό άνωτέρω ή άποτελεσματικότητα και ή προσφορά αυτού του έργου για τό χωριό μας. Τό ίδιο άποδοτικό θά είναι και κάθε άλλο έργο πού πραγματοποιείται στο χωριό.

'Από νωρίς τό πρωί, άνθρωποι με τα αυτοκίνητά τους κατέφθαναν στο χωριό και άπό κάθε άλλο σημείο του όρίζοντα. Παραβρέθηκαν στη γιορτή και οι Κρεμαστιώτες πού εύρίσκονταν στα χωριά του κάμπου. 'Αρκετοί ήταν εκείνοι πού ήρθαν άπό τό Λαμποκάμπο και άπό τα άλλα γύρω χωριά. Δέν έλειψαν και οι πατροπαράδοτοι καβαλλαραίοι με τα μουλάρια και τα γαϊδουρία τους. Βέβαια όλοι νοσταλγήσαμε την ρομαντική εκείνη εποχή πού όλοι πήγαιναν με τα ζάδια. 'Η πρόδος όμως της επιστημής και τεχνικής είχε και σε μας τις συνέπειές του. 'Αποτέλεσμα είναι να σκοτωθεί στην πλειοψηφία του αυτός ο ρομαντισμός και όλοι να βλέπουμε σαν εύκολότερη λύση τό αυτοκίνητο.

Τή γιορτή χρωμάτισαν περισσότερο ή παρουσία του έκλεκτου συμπατριώτη μας κ. Κων/νου Παπαμιχαλοπούλου και ή άντιπροσωπεία του συλλόγου μας.

Μία ομάδα Κρεμαστιωτών κατασκηνωσε άπό την προηγούμενη βραδυά στην εκκλησία και κοιμήθηκε εκεί. Στη γιορτή λειτουργήσε ο αιδεσιμώτατος Γ. Κωστάκης. Μετά τη λειτουργία τό τι έγινε δέν περιγράφεται. 'Όλος ο κόσμος διασκορπίσθηκε σε άρκετές ταρρέες και άρχισε άμέσως τό ξάπλωμα των φαγητών πάνω σε πατανιές και χειράλια. Τα περισσότερα φαγητά ός ήταν φυσικό, Κρεμαστιώτικης κουζίνας. 'Αλλοι πάλι έψηναν τα άρνιά γυρίζοντας τις σουβλες τους. 'Εν συνεχεία άρχισε τό φαγοπότι και ή κατανάλωση του κρασιού ήταν άρκετά μεγάλη. 'Η παρουσία εξαμελούς όρχήστρας πού με τα βιολιά τους και τα τραγούδια τους ένθουσίασαν τόν κόσμο δέν άργησε να φέρη τα άποτελέσματά της. 'Ο κόσμος μετά την κατανάλωση άρκετού κρασιού πού έφερε κέφι τό έρριξε με μανία στο χορό. 'Η κατάσταση αυτή κράτησε μέχρι άργά τό άπόγευμα, όταν άρχισε σιγά-σιγά ή επι-

στροφή του κόσμου στα σπίτια του. 'Όλοι κατάκοποι αλλά και χαρούμενοι για την ευχάριστη μέρα πού πέρασαν έδιναν ευχές για την επόμενη χρονιά όπως ο κόσμος του χρόνου είναι περισσότερος και τό κέφι ακόμα μεγαλύτερο.

Κείμενο του Μιχ. Δουνια Αναδημοσίευση

Στον πηγαϊμό...

...και στον γυρισμό από τον Αϊ-Γιάννη

Εικόνες από τις γιορτές στα ξωκλήσια μας

Στον Άγιο Κωνσταντίνο

Στον Προφήτη Ηλία στο σχόλασμα

Στην Αγία Κυριακή

Παρέα στον Αϊ-Γιώργη